

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Sisè període

Sèrie C - Número 290

Dimecres, 20 de febrer de 2002

Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. M. EUGÈNIA CUENCA I VALERO

Sessió núm. 22

Í N D E X

Sol·licituds de compareixença

de representants de sindicats de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00450/06), de representants dels sindicats de bombers perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00451/06), de representants del Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00452/06) i de representants de sindicats d'agents rurals perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00453/06) (retirades) (p. 4)

Sessió informativa

amb el conseller en cap sobre la creació, en el si del Govern de la Generalitat, de la Comissió de Govern per a Assumptes Socials i Institucionals, la Comissió de Govern per a Assumptes Econòmics i la Comissió de Govern per a Assumptes Culturals i Educatius (tram. 355-00169/06) (p. 4)

Sol·licitud de compareixença

de les entitats municipalistes perquè informin sobre l'impacte en els municipis catalans de l'entrada en vigor de la Llei de l'Estat d'estabilitat pressupostària (tram. 356-00394/06) (p. 30)

Sol·licituds de compareixença

del conseller d'Interior perquè informi sobre les actuacions del seu Departament davant els efectes de les nevades i les baixes temperatures dels dies 14 i 15 de desembre d'enguany (tram. 356-00443/06) i del conseller d'Indústria perquè informi sobre els efectes de les nevades i les baixes temperatures dels dies 14 i 15 de desembre d'enguany (tram. 356-00444/06) (retirades) (p. 30)

SESSIÓ NÚM. 22

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix la Sra. Cuenca i Valero, acompanyada de la vicepresidenta, Sra. Tura i Camafreita, i del secretari, Sr. Ridao i Martín. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents la diputada i els diputats Sr. Camp i Batalla, Sr. Camps i Rovira, Sr. Esteve i Figueras, Sr. Ferrer i Roca, Sr. Gavín i Valls, Sr. Gené i Ripoll, Sr. Lladó i Isàbal, Sr. Micaló i Aliu, Sr. Millo i Rocher, Sr. Orriols i Sendra, Sr. Riera i Bou, Sr. Rull i Andreu i Sra. Tarruella i Tomàs pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Casajoana i Pladellourens, Sra. Fanego Lorigados, Sr. Iceta i Llorens, Sr. López i Plana, Sr. Masllorens i Escubós, Sr. Joaquim Nadal i Farreras, Sr. Nello i Colom, Sr. Pérez Ibáñez i Sra Vilalta i Sospedra, pel G. P. Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Curto i Casadó i Sr. Sirera i Bellés, pel G. P. Popular; Sr. Benach i Pascual, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Sr. Ribó i Massó, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Assisteix a aquesta sessió el conseller en cap, Sr. Artur Mas i Gavarró, acompanyat del secretari del Govern, Sr. Antoni Vives i Tomàs.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local amb el conseller en cap sobre la creació, en el si del Govern de la Generalitat, de la Comissió de Govern per a Assumptes Socials i Institucionals, la Comissió de Govern per a Assumptes Econòmics i la Comissió de Govern per a Assumptes Culturals i Educatius (tram. 355-00169/06). Conseller en cap. Sessió informativa.
2. Projecte de llei de creació de l'especialitat d'educació social en el cos de diplomats de la Generalitat de Catalunya (tram. 200-00045/06) Govern de la Generalitat. Nomenament, si escau, de la ponència que ha d'elaborar l'Informe. (Text presentat: BOPC, 216, 38) (No es transcriu.)
3. Projecte de llei de mesures relatives a la conciliació del treball amb la vida familiar del personal de les administracions públiques catalanes (tram. 200-00046/06) Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat. Nomenament, si escau, de la ponència que ha d'elaborar l'Informe. (Text presentat: BOPC, 216, 40; esmenes a la totalitat: BOPC, 253, 17) (No es transcriu.)
4. Sol·licitud de compareixença de les entitats municipalistes davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat perquè informin sobre l'impacte en els municipis catalans de l'entrada en vigor de la Llei de l'Estat d'estabilitat pressupostària (tram. 356-00394/06). Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença del conseller d'Interior davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i de Govern Local perquè informi sobre les actuacions del seu Departament davant els efectes de les nevades i les baixes temperatures dels dies 14 i 15 de desembre d'enguany (tram. 356-00443/06). Grup Parlamentari Popular. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença del conseller d'Indústria davant la Comissió d'Organització i Administració de la

Generalitat i de Govern Local perquè informi sobre els efectes de les nevades i les baixes temperatures dels dies 14 i 15 de desembre d'enguany (tram. 356-00444/06). Grup Parlamentari Popular. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de representants de sindicats de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00450/06). Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de representants dels sindicats de bombers davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00451/06). Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de representants del Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00452/06). Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de representants de sindicats d'agents rurals davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè informin sobre el bloqueig de les carreteres i les mesures d'assistència durant els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (tram. 356-00453/06). Sr. Jordi Ausàs i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bona tarda, s'obre la sessió.

Abans de començar amb els diferents punts de l'ordre del dia, prego, com sempre, als senyors diputats, representants de cada grup parlamentari, que facin arribar, si és el cas, les substitucions de membres d'aquesta Comissió per escrit o com ho estimin convenient.

El Sr. Sirera i Bellés

Senyora presidenta...

La presidenta

El Grup Parlamentari Popular...

El Sr. Sirera i Bellés

Jo mateix substituiré al senyor Alberto Fernández Díaz.

La presidenta

D'acord. El Grup Socialista ho presenta per escrit. Convergència i Unió té substitucions? (*Veus de fons.*)

Cap, d'acord. Iniciativa, Esquerra Republicana, tampoc? (*Veus de fons.*) D'acord. Comencem amb el primer punt de l'ordre del dia... (*El Sr. Ridao i Martín demana per parlar.*) Senyor Ridao...

El Sr. Ridao i Martín

Sí.

———— **Sol·licituds de compareixença** (tram. 356-00450/06, 356-00451/06, 356-00452/06 i 356-00453/06) (retirades)

Si m'ho permet, senyora presidenta, per anunciar la retirada dels punts setè al desè de l'ordre del dia.

La presidenta

Del setè al desè; 7, 8, 9 i 10.

Moltes gràcies, senyor Ridao.

———— **Sessió informativa amb el conseller en cap sobre la creació, en el si del Govern de la Generalitat, de la Comissió de Govern per a Assumptes Socials i Institucionals, la Comissió de Govern per a Assumptes Econòmics i la Comissió de Govern per a Assumptes Culturals i Educatius** (tram. 355-00169/06)

Doncs, comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, donant la benvinguda a l'honorable conseller en cap, senyor Artur Mas.

El primer punt de l'ordre del dia és sessió informativa d'aquesta Comissió amb el conseller en cap sobre la creació, en el si del Govern de la Generalitat, de la Comissió de Govern per a Assumptes Socials i Institucionals, la Comissió de Govern per a Assumptes Econòmics i la Comissió de Govern per a Assumptes Culturals i Educatius. L'honorable conseller està acompanyat del senyor Vives. Honorable conseller, té la paraula.

El conseller en cap (Sr. Artur Mas i Gavarró)

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, bé, jo vaig demanar aquesta compareixença davant d'aquesta Comissió arran de l'aprovació que va fer el Govern de la Generalitat, el passat dia 5 de febrer, d'un decret que, de fet, diguem-ne buscava una nova orientació en el que és la tasca de Govern i una sèrie de funcions o de reforçament de funcions, que ara passaré a explicar, però en tot cas voldria subratllar que el mateix dia que es va aprovar aquesta mesura per part del Govern jo mateix vaig sol·licitar comparèixer en el Parlament de Catalunya per explicar a les senyores i els senyors diputats una mica l'abast, per dir-ho així, d'aquesta nova orientació.

Com bé diu l'ordre del dia, la decisió que ha pres el Govern és d'organitzar-se internament d'una manera diguem-ne nova a través de la creació de tres comissions, que són prou conegudes –la presidenta les ha es-

mentat en aquest moment–: Assumptes Socials i Institucionals, Assumptes Econòmics i Assumptes Culturals i Educatius. De fet, aquest acord, aquest Decret s'aprova en el marc de la Llei d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, llei que estableix que el Govern pot crear en el si, en el seu interior, pot crear comissions de Govern, siguin comissions de caràcter permanent o temporal –després em referiré quin caràcter tenen aquestes que hem creat–, d'àmbit central o bé d'àmbit territorial –també m'hi referiré, en aquest sentit–, a les quals, a aquestes comissions que es creen es poden atorgar funcions, atribucions que específicament se'ls delegui per part del mateix Govern.

Dit això com a preàmbul, voldria explicar quines són les raons bàsiques que aconsellen prendre aquesta decisió, que aconsellen crear aquestes comissions i, per altra banda, també, quin és l'objecte de la creació d'aquestes comissions; quines són les causes i quins són els objectius, de fet, que es persegueixen amb aquesta decisió que ha pres el Govern de la Generalitat.

Quant a les raons, n'hi ha una primera, que és, diguem-ho així, de millorar l'eficiència del mateix Govern. Nosaltres entenem que amb aquesta nova orientació del Govern podrem contribuir a aquesta millor eficiència del conjunt del Govern, però no només del conjunt del Govern, sinó també de l'actuació sectorial o, fins i tot, interdepartamental, del mateix Govern, que és, de fet, un objectiu que qualsevol govern, qualsevol organització, nosaltres entenem, ha de perseguir en tot moment. Per tant, una primera raó és una raó de major eficiència.

Una segona raó és una raó de coordinació política i administrativa; les dues, coordinació política i coordinació administrativa, i això en aquests tres grans àmbits: en l'àmbit de la política social i de la política institucional, un; de la política econòmica, dos, i de la política cultural i educativa.

I la tercera raó que ens porta a prendre aquesta decisió és la conveniència de delegar determinades competències del Govern de la Generalitat en aquests tres àmbits: en l'àmbit social i institucional, en l'àmbit econòmic i en l'àmbit cultural i educatiu. La conveniència de delegar aquestes funcions –que després esmentaré, i que ja veuran que són funcions de fet molt importants, molt substancials en el que és el funcionament del Govern–, aquesta conveniència, entre d'altres raons, ve com a conseqüència de no haver de reunir tot el Govern en el seu conjunt quan s'han de prendre determinades decisions que afecten alguns d'aquests grans àmbits que els he comentat.

Per tant, tres grans raons. Una raó primera d'eficiència, de major eficiència, una segona raó de coordinació política i també de coordinació administrativa, i una tercera raó de conveniència operativa de delegar determinades funcions en aquests tres àmbits que he esmentat.

Quins són els objectius que, també, d'una forma o d'una altra es persegueixen amb aquesta decisió? Doncs, bé, també els podríem resumir en tres grans objectius. El primer és un nou impuls, uns nous impul-

sos, per dir-ho així, a l'acció del Govern de la Generalitat. Entenem que amb aquesta nova orientació, amb aquesta organització, nosaltres podem contribuir millor en aquests nous impulsos que, de fet, la dinàmica del dia a dia i els projectes a llarg termini necessiten, requereixen, les dues coses: la dinàmica del dia a dia, la feina de cada dia, però al mateix temps, també, situar tota una sèrie de projectes que no són immediats, que tenen un llarg abast en el temps o un abast mitjà, i que, d'una forma o d'una altra, formen part d'aquests nous impulsos que també tot govern s'ha de plantejar en tot moment.

Un segon gran objectiu, que és comú de moltes de les decisions que estem prenent des del punt de vista de l'organització de l'Administració de la Generalitat, és apropar més i millor l'acció del Govern al que és l'interès del ciutadà. En aquest sentit, i per a aquest objectiu, ja m'hi he referit en altres ocasions, fa unes setmanes enrere vaig comparèixer en el mateix Parlament per explicar altres programes d'abast organitzatiu i d'abast interdepartamental, que també han d'anar lligats a aquesta major eficiència, però al mateix temps han d'anar lligats també a aquesta voluntat d'anar apropant l'acció del Govern al ciutadà. Aquest és un segon gran objectiu.

I el tercer gran objectiu que tenim és quelcom que, per altra banda, també, és consubstancial a qualsevol gran organització, i el Govern de la Generalitat, i l'Administració de la Generalitat és una administració de volum molt alt, per entendre'ns, que és, en tot moment, reforçar la coordinació entre els diferents departaments i les diferents unitats del mateix Govern.

Recordin que, quan jo mateix vaig comparèixer fa aquestes setmanes que els deia per explicar, per exemple, el Pla governamental Cat21, de fet, un dels objectius que els vaig dir que perseguia aquell programa governamental era exactament aquest, també, és a dir, millorar la coordinació interna dels diferents departaments i de les diferents unitats de l'Administració de la Generalitat.

Nosaltres entenem que això és cada vegada més important, en la mesura que la complexitat dels temes que es tracten és creixent. Moltes vegades costa més temps i més esforç prendre determinades decisions com a conseqüència de la complexitat de tot el sistema, i això obliga que aquesta feina, aquesta tasca interdepartamental, entre departaments, que no és el costum tradicional del conjunt de les administracions públiques, que estan organitzades d'una altra manera, que aquesta tasca d'íntima coordinació, de màxima coordinació per dir-ho així, estigui present en totes les nostres accions.

Ja aprofito, d'entrada, per dir que amb una mesura com aquesta que prenem no es garanteix al cent per cent aquesta coordinació, però sí que clarament és una mesura que està orientada en el que és aquesta dinàmica de major coordinació i, sobretot, a entendre que les administracions del futur han de ser administracions que estiguin molt pensades, no fonamentalment en el que és l'oferta d'una sèrie de serveis, sinó en el que és la demanda en funció de les necessitats que tenen la gent, que tenen els ciutadans.

Cada vegada més ens hem de situar mentalment i operativament en aquesta situació de la demanda de serveis per part de la gent, de la demanda d'accions governamentals per part de la gent i, com a conseqüència, de donar resposta a aquests plantejaments dels ciutadans, nosaltres hem d'anar adequant les nostres organitzacions, jo crec que no només la de la Generalitat de Catalunya, però –evidentment jo sóc responsable d'aquesta–, hem d'anar adequant les nostres organitzacions a aquesta necessitat, per dir-ho així, de situar-nos més en el lloc de la gent, pensar més els nostres serveis des de l'òptica de la demanda de la gent, que no pas des de l'òptica de l'oferta tradicional de les administracions. I dic tradicional, perquè en aquest sentit l'Administració pública de l'Estat, les administracions públiques de l'Estat espanyol bàsicament han seguit les mateixes pautes d'organització.

Bé, per tant, tres raons primàries per prendre aquesta decisió: major eficiència, coordinació política i administrativa, conveniència de delegar competències en aquests tres àmbits, i tres grans objectius: els nous impulsos a l'acció de Govern, apropar l'acció al ciutadà i fer-ho d'una manera –tercer objectiu– que sigui més coordinada, més íntimament, més intrínsecament coordinada entre els mateixos departaments.

La composició d'aquestes tres comissions té una característica comuna a les tres, i és que estaran les tres presidides per mi mateix en la meua condició de conseller de la Presidència i de conseller en cap; les tres també tindran un titular del Govern que n'exercirà la vicepresidència, concretament la d'Afers Socials i Institucionals, la persona que n'ostentarà la vicepresidència serà el titular, la titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals. I aquesta Comissió, concretament la d'Assumptes Socials i Institucionals, la formaran, a més a més del Departament de Governació i Relacions Institucionals, el Departament de Sanitat i Seguretat Social, el Departament de Justícia, el Departament de Benestar Social i el Departament d'Interior.

Quant a la Comissió de Govern per Assumptes Econòmics, l'esquema de presidència és el mateix, ja he dit que era comú per a les tres: la persona que ostenta la vicepresidència és el titular del Departament d'Economia i Finances, i els departaments implicats en aquesta Comissió per a Assumptes Econòmics són el de Política Territorial i Obres Públiques, el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el de Treball, el d'Indústria, Comerç i Turisme i el de Medi Ambient.

I, finalment, quant a la Comissió de Govern per a Assumptes Culturals i Educatius, en aquest cas la vicepresidència l'ostenta la titular del Departament d'Ensenyament i en formen part, a més a més del Departament d'Ensenyament, el Departament de Cultura i el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

Val a dir que, a més a més d'aquesta composició genèrica i d'aquesta agrupació de departaments en les tres comissions, hi han alguns altres temes també més col·laterals a comentar, però que tenen la seva importància, un d'ells és que assisteix també a les reunions qualsevol persona titular d'un departament que no formi part de les mateixes, però que, per raó de la matèria o

de les matèries que es tractaran en l'ordre del dia d'aquella Comissió, es pugui també incorporar a la reunió d'aquella mateixa Comissió; és a dir, tot i que les comissions lògicament estan agrupades per departaments, estan configurades per departaments, no és que no es descarti, és que s'estimularà la presència d'altres titulars de departaments en aquestes comissions, tenint en compte que, per molta classificació que es vulgui fer, al final els temes també tenen aquest caràcter diguem-ne més transversal o més horitzontal; un exemple concret: és molt probable que en diferents ocasions, tant en la Comissió d'Afers Econòmics, com a la d'Assumptes Socials i Institucionals hagin d'assistir, per exemple, els titulars dels departaments diguem-ne de l'àmbit educatiu, sigui el d'Ensenyament o sigui el d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, que en aquests dos àmbits, i molt especialment en l'àmbit econòmic hi tenen una incidència cada vegada més creixent. Què vull dir amb això? Amb això vull dir que tot i que es fa una organització específica, com no pot ser d'altra manera, i reglada, normada, tot i això, es tenen criteris diguem-ne de flexibilitat, perquè finalment el que es persegueix són aquells objectius que els deia, i això moltes vegades requereix que l'agrupació aquesta tingui aquest caràcter de flexibilitat.

En aquesta mateixa línia d'aquesta major flexibilitat i d'aquesta recerca d'una major eficiència, també, el mateix Decret aprovat assenyala que podran assistir a les reunions, en aquest cas amb veu però sense vot, els alts càrrecs de cada departament quan així ho consideri necessari la persona titular del mateix; és a dir, són comissions del Govern, són comissions que tenen delegades funcions del Govern –com després explicaré, i per altra banda d'abast molt important–, però s'entén també que, per la feina que han de fer, per la tasca que han de portar a terme aquestes comissions, de tant en tant els titulars dels mateixos departaments poden aconsellar que els acompanyin alts càrrecs de cada un d'aquests departaments.

I finalment, també, un tema col·lateral però, de fet, important: dir que la secretaria de cada una d'aquestes comissions, amb veu i sense vot, novament, l'exerceix el titular de la Secretaria del Govern, el senyor Antoni Vives, que m'acompanya en aquesta compareixença.

I l'altre punt important a esmentar i a comentar amb una mica més de detall és, concretament, quines han de ser les funcions d'aquestes comissions. Els he dit quines eren les raons per les quals s'havien de crear, els he dit també quines eren els objectius que es perseguien, quina era la composició, lògicament, el tema probablement més transcendent, el tema més substancial és quines funcions tindran aquestes comissions; n'hi han algunes de comunes, per tant em disculparan si en algun moment repeteixo alguna cosa comissió per comissió, perquè algunes són comunes; altres, lògicament, són pròpies de cada una de les comissions. Vostès mateixos, a través de la meua exposició ja aniran veient en cada cas quines són més de rang comú i quines són més específiques, comissió per comissió.

Quant a la Comissió per a Assumptes Socials i Institucionals, hi ha tota una sèrie de funcions diguem-ne genèriques i, després, tota una sèrie de funcions dele-

gades del mateix Govern en aquestes comissions, cosa que vol dir que, com que són funcions delegades, finalment qui aprova aquestes normes, qui pren aquests acords, no és ja el mateix Govern com a tal, sinó que són les comissions que tenen delegades aquestes funcions.

Per tant, Comissió per a Assumptes Socials i Institucionals, funcions més genèriques: Primer, coordinar l'elaboració i l'execució de directrius i de disposicions en matèria, en aquest cas, social i institucional. Dos, també, com a funció genèrica, programar la política interdepartamental en matèria de política social i institucional. Tres, examinar assumptes d'interès comú dels departaments que la integren. Quatre, preparar les reunions del Govern en l'àmbit propi de la Comissió. I cinquè, es deleguen, en aquesta Comissió i en l'àmbit dels departaments que en formen part, una sèrie de competències del Govern.

I aquí entrem en el que és, diguem-ne, l'estructura de les competències delegades. Les genèriques no les tornaré a repetir perquè, de fet, són les mateixes, comissió per comissió, però en canvi les delegades vostès veuran que tenen algunes diferències en funció dels departaments que estan adscrits a cada una d'aquestes comissions. Concretament, en la Comissió d'Assumptes Socials i Institucionals es deleguen competències del Govern com les que ara esmentaré.

Primer, l'autorització prèvia per a la concessió de subvencions i ajudes, quan per raó de l'import sigui competència del Govern; en aquests casos, qui prendrà la decisió serà directament la Comissió per a Assumptes Socials i Institucionals. La resolució dels expedients sancionadors, després quan entrem a la Comissió d'Afers Econòmics els explicaré un cas que es va produir ahir mateix que concretament va en aquesta línia de la resolució dels procediments sancionadors. Tercer, els acords d'ocupació urgent dels béns en el procediment expropiador. Quart, l'autorització per signar convenis que no afectin una altra comunitat autònoma. Cinquè, l'atorgament d'autoritzacions i concessions en procediments que requereixen acord de Govern. Sisè, l'aprovació de la constitució de comissions interdepartamentals dintre de l'àmbit d'aquesta mateixa Comissió. Una altra funció delegada, que en aquest cas és específica d'aquesta Comissió, és el reconeixement de casals i centres catalans.

I fora d'aquestes funcions delegades, n'hi ha algunes altres, també, dintre d'aquesta mateixa Comissió per a Assumptes Socials i Institucionals, que afecten la matèria de la Funció Pública, concretament, en aquest cas són funcions d'aquesta Comissió l'aprovació de l'oferta de Funció Pública, la fixació anual de les normes i les directrius per a l'aplicació règim retributiu dels funcionaris, en el marc del Programa de política econòmica elaborat per la Comissió per a Assumptes Socials i Institucionals; i una altra, també, funció en aquest àmbit de la Funció Pública, la resolució de procediments disciplinaris, derivats de faltes molt greus, llevat de les que afecten el personal docent.

Comissió per a Assumptes Econòmics. Les funcions genèriques són les mateixes, només que atribuïdes, en aquest cas, a l'àmbit de la política econòmica. Per tant, en aquest sentit m'estalviaré de tornar-les a comentar.

Quant a les funcions delegades d'aquesta Comissió per a Assumptes Econòmics, hi ha l'autorització prèvia per a la concessió de subvencions i ajudes quan per raó de l'import sigui competència del Govern la resolució dels procediments sancionadors.

Concretament ahir, és el cas que els volia comentar, com vostès han pogut suposo veure a través dels mitjans de comunicació, ahir, aquesta mateixa Comissió per a Assumptes Econòmics va prendre l'acord d'imposar tres sancions, després de tres expedients oberts contra la companyia de subministrament elèctric a Catalunya que, bé, d'una forma o d'una altra, havia provocat una sèrie de talls en el subministrament i de mancances de qualitat en aquest mateix subministrament, i de manca d'informació, i que com a conseqüència d'aquestes actuacions, se li van imposar concretament tres sancions. Doncs bé, aquestes tres sancions per import de sis milions d'euros, mil milions de pessetes, van ser imposades per aquesta Comissió d'Assumptes Econòmics dintre de les seves funcions delegades.

Una altra funció delegada són els acords d'ocupació urgent dels béns en el procediment expropiador. Una funció específica delegada d'aquesta Comissió és l'autorització dels préstecs i els avals de l'Institut Català de Finances i de l'Institut Català de Crèdit Agrari.

Una altra funció és l'atorgament d'autoritzacions i concessions en procediments que requereixen un acord de Govern, en aquest cas, igual que en totes les altres, també com a totes les altres, en l'autorització per signar convenis que no afectin una altra comunitat autònoma. Una competència delegada específica és l'autorització per a la celebració, quan s'escaigui, per altres actuacions en relació amb els contractes de l'Administració de la Generalitat que per aplicació de la legislació vigent requereixen l'aprovació del Govern.

Una altra funció delegada és l'autorització de les modificacions pressupostàries i de les despeses plurianuals en els termes establerts en la normativa de finances públiques de Catalunya. Aquesta és una funció delegada, lògicament, molt important, perquè a través d'aquesta es poden ordenar modificacions pressupostàries dintre d'un mateix departament entre departaments de la Generalitat i, a més a més, es poden programar despeses que comprometen el Govern en termes plurianuals.

Una altra funció delegada d'aquesta Comissió per a Assumptes Econòmics és l'autorització per a la constitució de consorcis i societats en general, l'adquisició de finques i l'acceptació, la constitució i la cessió de domini d'immobles i de drets reals.

Una altra funció delegada: la modificació dels estatuts de societats mercantils que estiguin en el si, lògicament, de l'Administració de la Generalitat, l'aprovació de tarifes d'empreses públiques i l'aprovació dels seus plans econòmics i financers. També, aquesta és una funció molt important, molt substancial, perquè, en el fons, aprovant els plans econòmics i financers de les empreses públiques, el que s'està fent és projectar en l'horitzó temporal el que ha de ser la capacitat d'actuació d'aquestes empreses públiques amb el pas del temps.

I també una altra funció específica, com a conseqüència que d'aquesta Comissió en forma part el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la modificació de normes de planejament urbanístic i del territori i l'aprovació de plans de delimitació d'espais d'interès natural i dels plans espacials de protecció del medi natural, tenint en compte que també en forma part el Departament de Medi Ambient.

I finalment, dintre d'aquest apartat de les diferents funcions, tant genèriques com delegades, la Comissió per a Assumptes Culturals i Educatius, que té les mateixes funcions genèriques que les altres –per tant, tampoc les repeteixo–, i que tenen també algunes funcions específiques o genèriques delegades, concretament, l'autorització prèvia per a la concessió de subvencions i ajudes, quan per raó de l'impost sigui competència del Govern –i aquesta és una competència que la tenen totes les tres comissions–; la resolució, novament, dels procediments sancionadors; els acords d'ocupació urgent dels béns en el procediment d'expropiacions; l'atorgament d'autoritzacions i concessions que afectin acords del Govern; l'autorització, també, de convenis que no afectin una altra comunitat autònoma; la declaració, en aquest cas específica, d'aquesta Comissió de béns culturals d'interès nacional, i en matèria de funció pública, la resolució de procediments disciplinaris, derivats de faltes molt greus del personal docent; lògicament, aquesta és una funció específica d'aquesta Comissió en la mesura que incorpora el Departament d'Ensenyament en el seu organigrama.

Bé, aquestes són, diguem-ne, la composició, les raons, els objectius i les funcions que tenen, que tindran en aquests propers temps aquestes comissions a través de les quals s'organitza el Govern.

Dit això, tampoc val la pena, segurament, afegir-hi moltes més coses. Hi ha tota una sèrie de tràmits, de funcionament administratiu que, si vostès volen, després, si és del seu interès, hi podem entrar, però en tot cas em sembla que no val la pena que ara jo hi entri amb detall, sobre com es prenen els acords. En cas d'absència del president, lògicament, hi ha un vicepresident per poder cobrir, per poder suplir aquesta mateixa absència. Lògicament, totes aquestes comissions funcionaran com el Govern a través d'una sèrie d'actes que s'estendran de cada sessió, actes que seran validades en últim terme pel mateix secretari del Govern, com a secretari de les tres comissions. Lògicament, els membres que formen part d'aquestes comissions, en la mesura que són comissions delegades del Govern que prenen aquests acords, són membres que han de guardar secret de les deliberacions o de les opinions i dels vots que cadascú hi emet, etcètera, tota una sèrie de qüestions que són òbvies, que són lògiques en el funcionament d'unes comissions que en el fons el que pretenen és orientar, com he dit al començament, la tasca del Govern des d'una òptica diguem-ne regulada.

Dit això, doncs, simplement afegir-hi, com a part final de la meva intervenció, que nosaltres donem una importància substancial a aquesta nova orientació del Govern, a aquesta nova forma de funcionar, en la mesura que és una organització innovadora: en el Govern de la Generalitat no hi havia hagut mai una estructura

de comissions en aquest nivell i amb aquestes funcions. Sí que és veritat, que en alguns altres moments, fa bastants anys, hi havia hagut una agrupació de funcions, concretament en dues grans comissions, una que tocava afers econòmics i l'altra que tocava afers socials en general, això és cert, però mai aquelles comissions van tenir l'abast ni les funcions que tindran aquestes.

Si vostès repassen aquestes funcions, que estan de fet publicades en el Decret que es va aprovar i que jo he recordat avui en aquesta sessió, en aquesta compareixença, vostès veuran—hi insisteixo— que moltes d'aquestes funcions són funcions diguem-ne molt substancials dintre del que és el funcionament ordinari del Govern, però també dintre del que és la feina que ha de fer el Govern, de planificació de cara al futur i també lògicament d'orientació de projectes de cara als anys propers.

Per tant, subratllo com a punt final aquesta importància que nosaltres donem a aquesta nova organització, que en últim terme persegueix allò que els deia, persegueix que puguem ser més eficients en el nostre funcionament, que puguem estar més a prop de la gent, des del punt de vista de la feina que hem de fer i dels serveis que hem de donar i, sobretot, que es pugui assegurar aquesta millor coordinació interna, que es pot produir evidentment per moltes altres vies, no?, aquesta no és l'única, però en la mesura en què el Govern s'acostumi a funcionar en aquests diferents àmbits, amb aquest caràcter de permeabilitat i de flexibilitat que jo els deia, en aquesta mesura és evident que nosaltres donarem un pas endavant des d'aquest punt de vista necessari de la coordinació que qualsevol administració ha de tenir.

I dit això, em poso a la seva disposició per contestar les preguntes o les intervencions que vostès vulguin fer.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Com és habitual comencen les intervencions dels diferents grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula el senyor Ribó, d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, presidenta. Senyor Mas, potser és una mena d'atreviment innecessari per part meua, però, a mi, m'ha semblat que ens ha llegit el Decret, fins i tot, quan ens ha dit que hi havien coses genèriques i coses específiques, dins de la part d'específics sovint són genèrics.

Vostè es va presentar aquí fa unes setmanes, entre altres coses a sollicitud del Grup de Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per explicar-nos el Cat21, parlava d'eficiència, avui n'ha tornat a parlar, i la veritat, reunir aquesta munió d'il·lustres diputades i diputats i càrrecs públics per sentir el Decret, és una mica sobrer; dues compareixences en poc temps, basades en propostes de reorganització, sense esmentar ni polítiques públiques, amb el parèntesi de FECSA—després, en parlarem—, ni dades de la situació del país o del Govern, i això per aquell que es presenta com l'*alter ego* de la màxima responsabilitat del timó del Govern.

Miri, avui s'han conegut dades sobre el creixement de l'any 2001, s'han conegut dades de la previsió d'infla-

ció. Són dades que desmenteixen categòricament les previsions pressupostàries que va presentar el seu Govern fa molt poc en aquesta cambra per al pressupost del 2002, són dades que s'haurien de mirar amb preocupació i que, fins ara, per part del seu Govern i per part de vostè mateix, no mereixen la més mínima consideració; dades que fins i tot posen en perill, malgrat que vostès ho van negar en el seu dia, perquè negaven el que ha passat, que segurament serà molt difícil complir amb les previsions de recaptació a través del nou sistema de finançament, del qual depenen les polítiques públiques, de què tampoc n'ha parlat.

S'ha conegut la dada de l'atur. S'està assistint a un fenomen mundial de les economies desenvolupades de desubicació, que això té efectes socials concrets a Catalunya, tampoc està en cap agenda de compareixença ni de previsió d'acció del Govern. El Govern fins avui, en boca del seu conseller de Presidència—torno a dir: el segon de bord per portar el timó—, està amoïnada per presentar-nos com es reorganitzen els departaments de l'Administració.

En segon lloc, m'agradaria tenir temps—i no el tinc— d'entrar en l'aspecte legal d'aquesta reestructuració. No ens digui que és una novetat. La novetat, senyor Mas, és que Jordi Pujol i Soley ha anunciat que no serà més candidat a les properes eleccions, el que obliga fer el que amb tota l'estimació del món en diuen els de Berga fer una mena de patum de lluïment per part de qui pretén, amb tot el dret del món, arribar al dia de la jornada electoral amb el màxim d'actiu mediàtic i de màrqueting polític a les seves mans.

Seria de dubtosa legalitat haver fet el que han fet sense compareixences concretes, però aquest seria un camí erroni per part meua, entre altres coses, per perdre temps. Però, si més no, hi ha un límit polític en la seva proposta. Quin paper té el president del Govern de Catalunya, el que fins ara és diu Jordi Pujol i Soley? Com es coordina l'encàrrec constitucional estatutari, insubstituïble, que ha de dirigir l'acció política de Govern, que vostè no el pot substituir en aquesta funció, amb el que ens acaba de dir? Quan es realitza aquesta coordinació? Segurament, a les reunions del Consell Executiu, que m'agradaria saber amb quina freqüència i amb quina mena d'anàlisi. I, sobretot, com encaixem aquí les polítiques públiques?

Vostès ens ha dit que un dels motius per fer aquesta reestructuració ve de la demanda social. On es parla de migracions en tot aquest quadre de reestructuració? Una demanda social que, a la millor, no és la primera, ja, avui, però que és de les primeres que afecta de ple amb visions molt diferents, però això és la democràcia, de com anar a una societat cohesionada. La demanda sobre el fenomen de la immigració s'ubica en algun d'aquests programes que vostè ens ha presentat? És una preocupació per reestructurar el Govern i donar-li sortida, des del que succeeix amb la manca d'escolarització privada fins al mercat laboral?

On s'ubica tot el tema de seguretat i coordinació d'efectius, quan va creixent el buit d'efectius de cossos de seguretat en zones tan importants com l'àrea metropolitana? On es coordina i com es coordina, per exem-

ple, quan es va parlar d'un afer puntual –que no volem ni molt menys aprofitar com a afer puntual, sí com a dada–, coses que van sorgir a l'entorn dels centres penitenciaris? On es coordina la política social, econòmica i institucional del Govern quan creix l'atur a Catalunya?

O sigui, a veure si m'entén, senyor Mas, m'hauria encantat poder-lo aplaudir avui, perquè hagués comparegut per dir-nos com s'està fent la coordinació de departaments per les preocupacions que té la gent, perquè vostè ho ha dit: una dada és la demanda social. Bé, què ens anuncia, per exemple, sobre aquests temes? Com s'hi està treballant? On són els plans interdepartamentals? No dic com s'hi avança, perquè a vegades són fenòmens que no s'hi pot avançar, però, com s'hi està incidint? I vostè només ha tingut preocupació per explicar-nos a demanda d'un grup el Cat21 i, avui –ho torno a dir–, com a lluïment complementari, el que és aquest Decret.

Nosaltres considerem que fins i tot hi han aspectes del mateix que, a la millor, no hem sabut veure, com és tota la qüestió de direcció d'afers interdepartamentals, que posen en relativa veracitat la seva afirmació sobre els criteris que..., però, en resum, senyor Mas, de qui sigui conseller en cap del meu país, del color polític que sigui, jo espero polítiques públiques, no una visió administrativa del Govern.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Ribó. Té la paraula l'honorable conseller per respondre al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

El conseller en cap

Bé, gràcies, senyora presidenta. Senyor Ribó, jo la veritat és que no entenc res, no?, perquè si demanem la compareixença per explicar els acords que prenem –en aquest cas, de nova orientació– ho fem malament perquè aleshores no expliquem allò que vostè voldria sentir i que em dóna la impressió que no és l'objecte d'avui.

Escolti, d'aquests temes que vostè diu en parlem cada dia, i vostès en parlen cada dia, i nosaltres en el Govern en parlem cada dia, i de la mateixa manera que no els nego a vostès que en la feina del seu Grup Parlamentari segurament fan propostes interessants en tots aquests àmbits, no puc pensar, no em puc imaginar que el moment de debatre-les sigui aquest, quan tantes i tantes i tantes ocasions hi ha per debatre tots aquests altres temes.

Si el Govern pren una decisió que considera important i decideix comparèixer davant del Parlament, no és només per explicar-los allò que diu el Decret; que és lògic: què vol que li expliqui sinó, el que diu el Decret? Què vol que li expliqui, senyor Ribó? El que diuen altres decrets? Jo he demanat la meua compareixença per parlar d'això, no per parlar d'altres coses. I estic disposat a parlar d'aquestes altres coses amb vostè quan toqui, quan calgui. Si vostè insisteix molt, ho fem ara. Ara li posaré alguns exemples, no?, però em sembla que és confondre el debat. I si no haguéssim demanat

aquesta compareixença, vostè ens hauria criticat per no haver-la demanat, lògicament, perquè ens hauria dit que menyspreem el Parlament, que ens n'oblidem, que prenem decisions sense comptar amb el Parlament. En què quedem, senyor Ribó? En què quedem? Quan ho fem, ho fem malament, i quan no ho fem també ho fem malament.

Jo insisteixo que, si avui es tractava de comentar el Decret amb vostès, primer, és per explicar-los quin és l'abast d'aquesta decisió i, després, per una altra cosa òbvia, que és per posar-nos a la seva disposició per debatre això. Jo també vinc a escoltar-los a vostès. En les comissions del Parlament no només vostès vénen a escoltar el Govern, el Govern també ve a escoltar-los a vostès, almenys aquesta és la meua actitud, jo els vinc també a escoltar, a vostès, fins a quin punt vostès consideren que aquesta nova organització pot servir, no pot servir, està ben presa, està mal presa. Totes aquestes raons les puc entendre, i totes les crítiques que vostè pugui formular també les puc entendre. El que no puc entendre és que vostè critiqui per què compareixem per parlar d'una cosa que nosaltres hi donem importància. Vostès són molt lliures de donar-n'hi o no, però nosaltres li donem importància. Òbviament no tenim més remei que explicar el que diu el Decret, perquè, si no, vostès dirien: «Escolti, vostè aquí ha aprofitat la tribuna d'aquest Parlament per venir a fer, diguem-ne, oracions d'altra mena. I aquí es tracta de parlar avui...» Jo ho he sol·licitat en aquest sentit, no?, es tracta de parlar exactament d'això, per sentir-los també a vostès.

Per altra banda vostè, no diré com sempre, perquè seria segurament abusar de l'argument, però com en diferents ocasions vostè es contradia d'una forma realment alarmant, perquè d'entrada ens diu: «Vostè ve aquí i només ens parla en termes d'organització administrativa, i per tant, tot això que vostè fa aquí no és important», em ve a dir això, des d'un punt de vista polític, no? (*Veus de fons.*) Sí, vostè m'ha dit això, i en canvi, després em diu: «Però, escolti, i quines són les funcions del president de la Generalitat, perquè amb el que vostè explica aquí, miri, tenim dubtes de fins a quin punt el president pot fer de president o no.» En la mateixa intervenció vostè em planteja les dues qüestions. En què quedem? És important o no és important? Perquè si no ho és, doncs, escolti, no val la pena contestar la seva segona observació sobre les funcions del president. I si he de contestar sobre les funcions del president i sobre la coordinació amb ell, que deu ser un aspecte substancial, deu ser que el que estem fent deu ser important des d'un punt de vista d'organització; deu ser això. I si és important, potser val la pena que ho debatem, sobre això; que avui, senyor Ribó, toca això.

Avui no hem de parlar aquí, crec jo, sobre el creixement econòmic del país i de l'atur i de la immigració, crec que no hem de parlar d'això. És evident, és obvi, tot-hom ho pot entendre, que la feina d'aquestes comissions del Govern és fer la feina que ha de fer el Govern en aquests àmbits que vostè diu i en molts altres, això és evident, per això ho fem, per poder actuar millor i per poder donar nous impulsos concretament en tot això que vostè fa.

Com vostè comprèn, nosaltres no reunirem aquestes comissions, no les vam reunir ahir ni reunim el Govern per dedicar-nos a parlar de com funciona l'organització interna, en aquest sentit, o de com s'estructuren aquestes comissions. Això, ho decidim un dia, es publica en el DOGC, es compareix en el Parlament, s'explica en el Parlament i, escolti'm, nosaltres no ens en recordem més, de tot això. A partir d'aquí, la feina que fem és precisament l'altra, la que vostè està dient.

Ara, jo li pregunto, avui és el diu per debatre tot això que vostè diu? Perquè aleshores, evidentment, la meua compareixença no té cap sentit, aleshores l'hem d'orientar d'una forma diferent i lògicament la meua intervenció inicial també hauria d'haver estat diferent, però crec que sincerament avui això no s'ha de plantejar d'aquesta manera que vostè esmenta.

En relació amb això, un comentari ben evident. Vostè està preocupat per la coordinació interna dintre del Govern i per les funcions del president. Escolti, tot el que estem fent, senyor Ribó, ho estem fent d'acord amb les lleis, per tant, què hi ha de dolent en tot això? Per què vostè ha de posar en dubte que la nostra forma d'organització necessàriament no pot servir en aquest sentit? Nosaltres ho fem d'acord amb el marc legal, després en el funcionament vostè podrà jutjar si això va bé o no va bé, i nosaltres lògicament haurem d'estar a l'aguait i amatents a les seves crítiques i a les dels altres grups polítics, no?, però, escolti, nosaltres ho fem d'acord amb les lleis, per tant en aquest sentit no hi ha res a dir.

I és evident que si el president de la Generalitat pot delegar una part de les seves funcions d'acord amb les lleis, doncs, escolti, en aquest sentit és indiscutible. I si no s'està d'acord amb això, doncs, escolti, aleshores s'ha de plantejar en forma de recursos, perquè estem incomplint la llei, però vostès no ho han fet, això.

Quan el president de la Generalitat va decidir delegar una part significativa, tant com li donaven marge les lleis, de les seves funcions en un membre del seu Govern, escolti'm, aquesta és una decisió política, no és una decisió administrativa; aquesta és una decisió política. I quan una vegada fetes aquestes delegacions, jo, personalment, com a conseller en cap impulso aquesta reorganització del Govern i per primera vegada en molts anys creem unes comissions, que el que pretenen, com li he dit al començament, és perseguir una sèrie d'objectius, entre els quals hi ha una cosa que vostès ens demanen molt sovint, que és aquesta millor coordinació i aquesta millor eficiència en el mateix funcionament del Govern, doncs, escolti'm, aquesta també és una decisió política, aquesta no és una decisió administrativa. Que després té conseqüències administratives? Obvi, evident. I després això s'ha d'organitzar amb un decret? També, perquè les lleis del país ens obliguen a funcionar d'aquesta manera, i afortunadament, estem en un estat de dret.

Però, home, no em qüestionï el paper del president, quan el president està delegant aquestes funcions d'acord amb les pròpies lleis i quan el president del Parlament compleix totes les seves funcions, obligades pel mateix Parlament de Catalunya. O és que les preguntes que vostès fan el president de la Generalitat les

delega a un altre membre del Govern per contestar-les? Oi que no és així? No és així. Doncs, escolti'm, si no és així i si el president compareix en el Parlament i cada vegada que l'obliga el Reglament del Parlament, o que l'obliguen les formes de funcionar del Parlament, assumeix la seva funció davant del Parlament, el president està complint les seves funcions.

Ara, de vegades dóna la sensació que, a vostès, no els agrada, sento dir-li-ho d'aquesta manera, però no els agrada que nosaltres hàgim donat aquest pas endavant, aquest pas endavant, que una persona dintre del Govern pugui assumir funcions afegides, funcions polítiques, no administratives. Senyor Ribó, no es confongui: funcions polítiques d'abast molt important, com demostra el fet de presidir aquestes tres comissions amb totes les funcions que li he llegit, que òbviament formen part del Decret.

No em puc inventar coses, no puc venir aquí a explicar-los la música celestial, sinó que del que es tracta és explicar quines són les funcions d'aquestes comissions, que com vostè pot comprovar són funcions importants i que es prendran en òrgans que presideix el mateix conseller en cap.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor Ribó...

El Sr. Ribó i Massó

Senyor Mas, si vostè escolta el Parlament, no és molt atrevit dir per part meua que avui escoltarà altres argumentacions que la seva compareixença avui és sobrerera. Vostè ha comparegut tres vegades des que és conseller en cap en aquest Parlament; una per informar-nos d'uns canvis de Govern que no ens podia informar, perquè vostè no té cap competència per fer canvis de Govern, i això, malgrat que li pugui doldre, és així, va venir vostè a informar-nos, i dues, per parlar-nos d'organització administrativa. Això és tot el seu currículum de compareixences demanades a aquest Parlament. Això, és el que jo li volia dir. No faci anar per altres viarany, que jo no hi he entrat per res.

En aquest Parlament vostè no parla de les prioritats de Govern, i si ens presenta tres comissions, jo li poso aquestes comissions davant de problemes, de demandes socials, que vostè ha dit que era un *input* per organitzar-les, i li demano quina és la prioritat d'agendes d'aquestes comissions, no que em llegeixi el Decret. Ja l'he llegit jo, el Decret. Vostè ha esmerçat pràcticament el 95% del seu temps a llegir-nos el Decret.

Jo li demano com a polític, una vegada conegut el Decret, que el coneixem, cada una d'aquestes comissions com es prioritza en la seva actuació davant de fets que la població està demanant.

N'hi ha una de prèvia, pensen rectificar les previsions pressupostàries davant del quadre macroeconòmic que els ha trossejat el triumfalisme sobre la recaptació del 2002? Li pregunto, i crec que aprofito bé l'ocasió per preguntar i li pregunto: on és la prioritat de migracions? Com és que hi ha departaments que estan a comissions

diferents, per parlar d'un tema que avui està al carrer, o el tema d'atur o de Lear, posem per cas, o el tema de seguretat?

I el president de la Generalitat, senyor conseller, ja va fer prou jocs de mans quan en una moció de censura no va pujar a la tribuna; va fer prou jocs de mans. Només faltaria que encara ens estigués dient que no farà jocs de mans, que en el proper debat de política general, que hi està obligat per Llei, no pugi a la tribuna. Només faltaria això!

Gràcies.

La presidenta

Honorable conseller, té la paraula.

El conseller en cap

Sí, molt breument. Ja que vostè insisteix en aquesta línia, jo no la vull defugir. Perquè no sembli que simplement estic fugint d'estudi, doncs, miri, li diré, en relació amb aquests temes que vostè planteja, les coses següents:

Primer. Amb relació a les previsions pressupostàries vostè sempre ens anuncia grans desastres. Si ens haguéssim de fiar de vostè, la Generalitat de Catalunya estaria per terra des del punt de vista del seu crèdit davant dels mercats internacionals, davant dels mercats financers i davant del país, però, afortunadament, no és així; afortunadament no és així. Vostè ens ho anuncia cada any: cada any les nostres previsions són errònies, cada any ho fem malament, cada any és un desastre, però, miri per on, resulta que el Govern de la Generalitat tanca l'any 2001 amb un lleuger superàvit pressupostari; miri per on.

Totes les desviacions que vostè vulgui, des del punt de vista de les previsions, no sé què de la inflació, no sé què del creixement econòmic, però, miri per on, el quadre pressupostari, que és el que, a vostè, el preocupa –previsions pressupostàries–, doncs, escolti, nosaltres demostrarem que en l'exercici del 2001, quan es confirmin definitivament les xifres, nosaltres probablement haurem tret un superàvit pressupostari molt, molt lleuger, si vostè vol, i en tot cas, haurem complert amb l'objectiu que teníem del dèficit zero.

I de cara a l'any 2002 la previsió és la mateixa i nosaltres pensem que ho complirem. I nosaltres pensem que ho complirem i aquí hi ha una diferència: nosaltres sempre pensem que ho complirem i normalment ho complim, i vostè sempre es pensa que no ho complirem i normalment s'equivoca; aquesta és la diferència, però en això ja estem acostumats, no?

Per tant, en aquest sentit, jo li recomano una mica, simplement, d'objectivitat; objectivitat, no ja de confiança cega en el Govern, que no la hi demano, no la hi puc demanar, però, home, senyor Ribó, quan les principals agències de *rating* internacionals avalen el funcionament financer i pressupostari de la Generalitat, i ho avalen a més a més pujant, incrementant, augmentant els *ratings* que tenim, les notes que tenim, les qualificacions que tenim, per què ho fan? Ho fan perquè es fien del seu discurs o ho fan perquè es fien dels nostres

números? Per què ho fan? Doncs, potser es fien més dels nostres números que dels seus discursos, i això és així, senyor Ribó, encara que a vostè no li agradi, això és així.

Sí, escolti'm, vostè posa en qüestió les previsions pressupostàries de la Generalitat, i ara m'ho posa, a més a més, des d'un punt de vista organitzatiu del Govern fins i tot, doncs, bé, jo li contesto això: es fien més dels nostres números que dels seus discursos, afortunadament per al país.

Des del punt de vista de les migracions. És evident, i vostè té tota la raó del món, que aquest és un tema que ens preocupa a tots, el Parlament, preocupa el Govern. Em sembla que el Govern està donant mostres suficients i provades que aquest és un tema que ens preocupa, i ho estem fent de moltes maneres diferents, assumint responsabilitats que no ens pertoquen directament, senyor Ribó; assumint responsabilitats i funcions que no ens pertoquen directament, i volent-ne assumir més. En lloc d'estar en la posició còmoda de braços creuats, de veure-les venir, nosaltres el que estem demanant, una i altra vegada –per cert, amb el suport de diferents grups parlamentaris, crec recordar que també el seu–, és d'incrementar les funcions, les responsabilitats del Govern en aquesta matèria. Perquè volem mullar-nos més –volem mullar-nos més– i volem més instruments a la nostra mà i més competències a la nostra mà. I les que tenim les estem exercint tan bé com podem, davant d'un fenomen complex, com reconeix tothom, que està dirigint alguna institució.

Vostè parli amb alcaldes de la seva formació política –jo no cometré ara la indelicadesa de citar noms, però li recomano que parli amb alcaldes de la seva formació política– i que li expliquin com fan front, en els seus termes municipals, al tema de la immigració. I li demano, també, que a aquests mateixos alcaldes els demani l'opinió que tenen sobre l'actuació del Govern i sobre la coordinació del Govern amb les seves mateixes polítiques municipals. I, evidentment, es queixaran en alguns sentits, perquè no podem fer tot el que se'ns demana, com els alcaldes no poden fer tot el que els demanen els seus veïns, però demani'ls-ho, i vostè veurà com la majoria d'aquests alcaldes estan d'acord que el Govern de la Generalitat tracta amb un nivell important de prioritització aquests temes sobre les immigracions.

En el tema de l'atur, i en el tema de Lear, concretament, escolti, més enllà dels discursos i més enllà d'algunes paraules diguem-ne demagògiques que es puguin arribar a produir, què és l'important aquí? L'important en aquest tema és, primer, que nosaltres des del Govern, i això ho estem fent, aconseguim en el seu moment que es mantingui tota la capacitat possible de producció concretament a Cervera, i no només a Cervera, sinó per part, també, que hem de tenir en compte nosaltres, més enllà dels discursos, hem de tenir en compte nosaltres les altres fàbriques que aquesta gent tenen a Catalunya, tot això.

I, després, en el cas que es produís alguna baixa laboral, en el cas que algú perdi la seva feina, nosaltres com a Govern estem compromesos –per cert, amb altres institucions també de l'àmbit socioeconòmic del país i

també territorial, entre elles jo espero que demà es concretarà la col·laboració amb els dos grans sindicats en aquesta matèria—, estem compromesos a ajudar la gent que es pugui quedar sense feina per trobar un nou lloc de treball en aquelles mateixes comarques. Això és feina que fa el Govern i que aquestes comissions en el seu moment poden ajudar també a fer millor.

I des del punt de vista de la seguretat, doncs, miri, acusar-nos, a nosaltres, que aquesta no és una prioritat, em sembla que és d'una gran audàcia, perquè escolti'm una cosa, si algú ha apostat fort per desplegar una policia pròpia a Catalunya, hem estat nosaltres, que en les negociacions amb els diferents governs centrals hem posat això com una prioritat, i gràcies a què ho hem posat com una prioritat avui tenim tota una sèrie de competències i d'expectatives que difícilment tindriem en altres escenaris, si no ho haguéssim posat com una prioritat. I això passa per fer una operació, òbviament complexa, que és situar més de quinze mil mossos d'esquadra en el conjunt de Catalunya. Això no es pot fer en un any ni es pot fer en dos ni es pot fer en tres, de substituir unes altres forces de seguretat, que portaven anys i panys en el nostre país, i, a més a més, fer-ho d'una manera eficient, com crec que s'està demostrant en aquelles comarques on els Mossos d'Esquadra s'han desplegat. I prova d'aquesta mostra, és que tothom espera aquesta substitució. Prova que es demostra aquesta major eficàcia, és que molta gent espera aquesta substitució o aquest desplaçament de la Policia pròpia de la Generalitat.

Per tant, escolti'm, la seguretat, la seguretat que, a nosaltres, també ens preocupa té una resposta clara per part del Govern, una resposta de prioritització, amb comissions o sense —ja li admeto que això, evidentment, no ho resoldran les comissions soles per elles mateixes, no és la seva pretensió—, amb comissions o sense, però és evident que els temes de seguretat han estat una prioritat del nostre Govern, perquè, si no, hauríem escollit altres coses de negociació amb el Govern central —hauríem escollit altres coses—, i vam prioritzar sempre els acords de finançament per al desplegament dels Mossos. La Policia de trànsit a les carreteres catalanes i totes aquestes qüestions és prova que, òbviament, els temes de seguretat i de vigilància, en general, eren temes que, a nosaltres, ens interessaven d'una forma prioritària.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. *(El Sr. Ribó i Massó demana per parlar.)* Senyor Ribó, ha acabat el seu torn. *(Veus de fons.)* En base a què demana la paraula?

El Sr. Ribó i Massó

Per contradiccions de xifres concretes, senyora presidenta.

La presidenta

Senyor Ribó, sense ànim de no deixar-lo intervenir, li he de dir que...

El Sr. Ribó i Massó

Li demano quinze segons per contradiccions.

La presidenta

Senyor Ribó, si us plau, avui hi havia una compareixença amb una finalitat determinada, que és la que respon al títol del primer punt de l'ordre del dia, i el debat està anant per unes preguntes a un debat que seria de política general, que no era l'objecte d'aquesta Comissió. Entenc, i en aquest sentit ho vaig proposar a la Mesa, que aquesta petició del Govern de la Generalitat responia, encara que no ben bé al peu de la lletra, a l'article reformat per aquest Parlament en el qual es deia que quan hi hagués canvis d'estructura dels departaments el Govern havia de comparèixer.

Això no és un canvi d'estructura, no augmentem ni disminuïm el nombre de departaments, però el Govern ha estimat que era un tema substancial de canvi de reordenació com per comparèixer. Això era el tema objecte de la convocatòria, vostès estan fent un debat de política general. Segurament haurem d'establir uns altres torns per tothom, perquè entenc que si vostè debat de política general i la resta..., si és que pensen seguir la mateixa via, doncs, em penso que no és l'objecte de la Comissió.

En tot cas, si vostè considera que ha de tornar a intervenir, té un minut només per respondre aquestes contradiccions que la presidenta no ha apreciat.

El Sr. Ribó i Massó

Moltes gràcies, senyora presidenta, molt menys temps. Primer, senyor Mas, no són d'Iniciativa per Catalunya - Verds: avui s'han conegut les xifres oficials de creixement del PIB del 2001, confirmades. Miri l'exercici pressupostari que vostès van presentar, i miri si és catastrofisme o si es van equivocar, una. I dos, miri els diaris de sessions de cada debat pressupostari, quan iniciem els debats, reconeixem el que hi ha de divorci entre el que es va aprovar i el que s'ha complert.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Ribó. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Ridaó.

El Sr. Ridaó i Martín

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, en primer lloc, voldria agrair en nom del nostre Grup Parlamentari la seva compareixença, i dic que la hi agraeixo, perquè agafant aquestes últimes paraules de la presidenta de la Comissió ja li admeto que hi ha un cert deure genèric de comparèixer per informar aquesta cambra, en aquest cas de la creació d'aquestes comissions delegades, tot i que certament no es tracta ni d'una creació d'un nou departament ni de l'agrupació ni la supressió o divisió de cap departament, per tant, el deure dic que és genèric i no és preceptiu amb la llei a la mà.

Bé, però en tot cas ens interessa debatre la qüestió que és objecte, en aquest cas, de l'ordre del dia de la Comissió, i per tant, li voldria dir de la seva explicació, però també d'una lectura més o menys atenta del que diu el Decret 26/2002, que vostè coincideix en aquest cas

amb el senyor Ribó, com no podia ser d'altra banda, en aquest tema, en què vostè ens ha referit estrictament els termes tant del preàmbul com de la part dispositiva del mateix Decret. I miri si sóc sincer, venia amb un afany constructiu i positiu perquè no li veia, i de fet no li veig exactament en aquest tema de discussió, un objecte de disputa partidista i política, però, miri, jo esperava de les seves explicacions que vostè ens hauria donat una mica més de llum sobre per què aquests canvis, com vostè ha dit d'una forma retòrica i com diu també el preàmbul d'aquest Decret, responen a una certa voluntat d'eficàcia, d'eficiència o d'economia en la programació o en l'execució de la despesa pública i, fins i tot, no acabem d'entendre massa bé quina és la incidència que pot tenir aquesta proposta que vostès han fet en la millora de la qualitat del servei que presta l'Administració de la Generalitat. M'intentaré explicar.

En primer lloc, d'entrada, li admito que no qüestionem en cap cas la potestat, la capacitat que té el Govern, tot govern d'autoorganitzar-se. I de fet, una de les formes d'organització és la que preveu la Llei 13, amb les comissions de govern, ho diu clarament l'article 6, vostè fins i tot ha referit algun antecedent històric en aquest sentit. I fins i tot, miri, tal com diu el preàmbul del Decret, que la creació d'aquestes comissions tingui per objecte impulsar l'acció del Govern, apropar-la al ciutadà i reforçar la coordinació entre els diferents departaments, passi. I aquest és un tema que encara que sigui una afirmació més aviat retòrica li puc arribar a admetre. Però el que no acabo d'entendre, i en tot cas li demano que m'expliqui exactament per què, és que vostès diuen en aquest Decret, i vostè també ho ha explicat d'una o altra forma, que a partir d'aquesta proposta que vostès fan se segueix l'estela o la línia marcada pel Pla governamental Cat21 en la línia de la modernització, l'agilització, la simplificació, etcètera, del Govern, perquè aquesta afirmació em sembla una autèntica contradicció en els seus propis termes.

I per què? Miri, perquè les tres comissions són una agrupació vertical, clàssica, de l'estructuració de qualsevol govern o de qualsevol administració. I, en canvi, vostès ja fa algun temps, evidentment, encara no s'ha consumat ni s'ha evidentment vist quin és el desenllaç i quina és, en definitiva, la conclusió d'aquesta nova fórmula d'entendre l'Administració, que és el Pla governamental Cat21, almenys des d'un punt de vista metodològic –hi insisteixo–, vostès volien integrar l'acció del Govern, l'acció departamental clàssica en sis grans eixos valors, espai cultural, societat de l'acolliment, suport a la família, societat de l'aprenentatge, desenvolupament sostenible, societat dels emprenedors; sis grans eixos, valors, que, a més, es corresponen amb sis grups de treball interdepartamental i amb un criteri clarament transversal o horitzontal. I creguin-me que aquesta agrupació que vostès han fet ni tan sols no coincideix temàticament, ni hi ha una aproximació diguem que des d'una perspectiva sectorial a l'agrupació que vostès han fet; insisteixo que des d'una perspectiva absolutament clàssica i, per tant, no té res a veure i es dona bufetades directament amb l'opció que vostès van fer quan van posar en marxa el pla Cat21.

Per tant, en conclusió, o vostès estan francament desorientats, que pot molt bé ser... He dit que pot ser molt

bé perquè vostès han fet tants canvis en l'organigrama que un acaba perdent el sentit de l'orientació. Vostès, en un any i mig que portem de legislatura han fet sis canvis o sis reestructuracions del Govern, i tantes altres, que ja he perdut, en aquest cas, el compte de reestructuracions en els diferents departaments del Govern. I jo aquí porto en una carpeta un seguit de decrets sobre reestructuracions orgàniques i funcionals dels diferents departaments del Govern.

Per tant, o vostès francament estan desorientats o cal entendre que aquesta proposta constitueix un intent, i podem discutir si és legítim o no ho és, però un intent a partir de la clara ampliació de les atribucions de la delegació que en el seu moment li va fer el president de la Generalitat, a vostè, un intent de visualitzar que s'ha entrat en una nova etapa en què vostè és qui condueix, qui pilota aquest Govern, i per tant, que vostè ha vist substancialment incrementat el seu poder a l'interior del Govern, que el Govern es mou, que el Govern en aquests moments està fent alguna cosa.

I, per tant, des d'aquest punt de vista la proposta que vostès han fet, evidentment, és sospitosa d'electoralisme, i creguin-me que moltes de les coses que es faran en aquest moment i en aquest context polític i històric, lògicament seran sospitoses, en aquest cas, d'electoralisme, però vostè sap perfectament que... Miri, hi ha una dada que és molt reveladora en aquest sentit, vostè no va trigar ni vint-i-quatre hores, després de ser entronitzat com a candidat de la seva Federació a la presidència de la Generalitat, per fer aquest cop d'efecte i l'endemà mateix, al matí, vostè es va reservar aquesta notícia, aquesta informació en un mitjà radiofònic, públic, de màxima audiència. I, per tant, si és així, i jo em temo que és així, evidentment aquesta compareixença –i també coincideixo amb el senyor Ribó– és totalment superflua i, encara el que em sembla més preocupant, és fins i tot un disc sol·licitat.

Gràcies, senyora presidenta, honorable conseller.

La presidenta

Gràcies, senyor Ridao. L'honorable conseller té la paraula.

El conseller en cap

Bé, vostè em planteja si això, literalment, diu, «es dona de bufetades o no», vostè diu que sí, «amb el Pla governamental Cat21». I jo crec que és exactament al revés. Nosaltres des de fa temps tenim una preocupació en aquesta línia de modernitzar tant com puguem les nostres estructures i considerem que tenim diferents diguem-ne escenaris, diferents motius, diferents opcions per modernitzar aquestes estructures i posposar-les, diguem-ne, més al dia, preparades per funcionar de cara al futur.

Un d'aquests escenaris, que avui no m'hi he referit però que és obvi que existeix, és d'aprofitar les noves tecnologies de la informació i de la comunicació per modernitzar les nostres estructures, aquest és el programa que es coneix sota el nom d'«Administració Oberta de Ca-

talunya», que, per cert, fem, primer, amb un acord ampli d'aquest mateix Parlament, quant a la sincronització amb l'Administració, les administracions locals de Catalunya i, segon, amb un consorci amb elles mateixes. Per tant, ho fem totes les administracions públiques catalanes en el seu conjunt, siguin locals o siguin de caràcter nacional. Això és una possibilitat, és un escenari.

N'hi ha un altre, que és el Programa governamental Cat21, que com vostè bé ha esmentat és un programa que el que pretén és anar eliminant el que són els compartiments, anar escrostonant el que són els compartiments clàssics de qualsevol administració i anar apostant per polítiques cada vegada més transversals. Aquesta és una mica l'ànima, per dir-ho així, del Programa governamental Cat21, que segueix plenament vigent. I si vostè es fixa que si l'ànima és aquesta, l'ànima és la política més transversal, és evident que aquesta decisió que hem pres ara també va en aquesta mateixa línia. Què és, si no, la voluntat de crear tres comissions, que intentem que siguin homogènies i flexibles al mateix temps en l'àmbit del Govern per tractar polítiques que, finalment, són polítiques interdepartamentals.

Quan vostè reuneix tot el Govern, quinze departaments, allà hi ha funcions de tota mena. Quan vostè reuneix una comissió com la d'Afers Econòmics o la d'Assumptes Socials i Institucionals o la d'Assumptes Educatius i Culturals, aquella reunió, que és molt més petita en la seva dimensió, almenys en present és una reunió molt més homogènia en aquest sentit per parlar dels temes que afecten, des del punt de vista transversal i horitzontal, aquelles persones o aquells titulars de departament, això és obvi.

Es pot parlar, lògicament, amb més detall, amb més profunditat, fins i tot, de determinades polítiques interdepartamentals entre els màxims responsables d'aquells mateixos departaments. I es pot fer, no d'una forma diguem-ne atípica, no d'una forma aïllada, com es funciona en el dia a dia, sinó d'una forma organitzada, amb ordres del dia, amb reunions que es produeixen d'una forma periòdica, amb actes que s'aixequen d'aquelles reunions, etcètera. Això, senyor Ridao, és una aposta, després vostè la jutjarà millor o pitjor, però aquesta és una aposta en la mateixa línia que el Cat21, que és en la línia d'anar, diguem-ne, trencant les fronteres que existeixen entre els diferents departaments i anar permeabilitzant el que és l'acció conjunta del Govern. En aquest sentit, àrea per àrea, perquè lògicament cada una d'aquestes àrees, econòmica, social i institucional, educativa i cultural, té les seves pròpies dinàmiques. I aquests sis programes que vostè ha esmentat són programes perfectament encaixables en aquesta nova organització.

Ja li he dit, i amb això ja m'he curat una mica amb salut, que és molt probable que, tot i que aquesta organització finalment havia de ser una mica fixa, no es poden posar tots els departaments a cada lloc perquè llavors seria poc operatiu. El mateix Decret ja diu, i això és especialment important, que en qualsevol moment, en qualsevol d'aquestes comissions, per qualsevol punt de l'ordre del dia hi podran assistir titulars o alts càrrecs dels departaments directament afectats, que no formen part estrictament d'aquesta Comissió.

Per tant, vocació interdepartamental, tota, absolutament total, clarament en la línia del Programa governamental Cat21, que significa, de fet, anar trencant aquestes fronteres entre els departaments. Sí que és veritat una cosa, sí que li dono la raó en una cosa, i aquesta és important, no?, mentre estiguem organitzats a nivell de departaments, l'única forma que tenim d'autoorganitzar-nos és a través dels departaments. Escolti, jo no em puc inventar les coses: hem de funcionar a partir del que tenim, millor, però hem de funcionar a partir del que tenim.

Podria passar que en el futur aquesta organització clàssica de departaments també arribés a evolucionar, això podria passar. Podria passar que en el futur els clàssics departaments de l'Administració de la Generalitat tinguessin altres formes, això és possible. De fet, hi ha alguns governs en el món, molt poquets, que han apostat en aquestes línies de trencar el que era la dinàmica departamental i crear altres tipus d'organitzacions, moltes vegades complementàries o, fins i tot, substituïbles de l'organització clàssica dels governs i dels departaments i de les administracions, i anar en altres vies.

Això nosaltres ho tenim present, ho tenim present quant a objectius de treball, no?, i estem estudiant fórmules en aquest mateix sentit. Quan arribem a conclusions definitives, aleshores la nostra reorganització podrà ser probablement una mica diferent de la que és ara. Ara tenim la que tenim, i dintre de la que tenim, el que és la nostra obligació, entenc jo, és intentar trobar les fórmules de funcionament que ens permetin guanyar aquesta major eficiència i aquesta major coordinació que jo li deia inicialment.

I, després, finalment vostè em pregunta..., vostè sospita que nosaltres estem desorientats i jo el voldria treure de dubtes. Nosaltres no ho estem, de desorientats, senyor Ridao. Pot passar que la dinàmica de les nostres decisions a vegades el desorienti a vostè, això ho admito, però nosaltres de desorientats no ho estem, en absolut, crec que anem ben orientats en el camí que ens hem traçat.

Dir-li també que, és clar, quan vostè no insinua, sinó que, de fet, posa sobre la taula obertament aquest tema del suposat electoralisme, jo li faig una pregunta, si vostè me la contesta, doncs, jo potser em quedaré molt tranquil. Hi ha alguna cosa que jo pugui fer en el proper any i mig que no sigui titllada d'electoralista? És clar, jo sóc el conseller en cap del Govern i sóc el conseller de la Presidència, i tinc funcions delegades molt importants, tan importants com per poder convocar el Govern quan jo vulgui, tan important com per poder presidir aquestes comissions que tenen funcions específiques de gran substància, puc fer la meua feina o no la puc fer sense ser acusat permanentment d'electoralisme? Suposo que a tothom l'interessa guanyar les eleccions, senyor Ridao. A vostè també li deu interessar millorar el seu resultat electoral, suposo, i a tothom l'interessa, això. I això és legítim, i malament aniríem que nosaltres ens dediquéssim a fer campanya per als altres.

Nosaltres també tenim la nostra opció política que vol ser guanyadora, òbviament, i jo també vull tenir clarament aquest esperit guanyador des d'un punt de vista electoral. Però escolti, això, ho fa tothom, i a nosaltres ens correspon exercir el Govern, i com que ens correspon exercir el Govern, nosaltres aquest exercici del Govern l'hem de poder fer sense ser acusats permanentment d'aquest electoralisme. Perquè és que jo també em trobo amb una altra cosa, senyor Ridao, que vostè l'entendrà molt bé, que des de fa algunes setmanes, alguns mesos, qualsevol cosa que jo faig per definició és titllada d'electoralista i, aleshores, jo em pregunto si a mi se m'ha de jutjar amb bases diferents que amb les que es puguin jutjar els altres. Jo penso que no.

Per tant, jo els demano també en aquest sentit, ja que estem a un any i mig de la data electoral que toca, jo els demano una mica de tranquil·litat en aquest sentit, que no hi hagi una acusació permanent d'electoralisme, perquè jo evidentment no deixaré de fer la feina que he de fer. I la feina que he de fer és una feina que, a més a més, té una base institucional important, de fet representa en bona mesura la mateixa dinàmica del Govern de Catalunya, conjuntament amb els meus companys de Govern i conjuntament amb el president de la Generalitat, i aquesta és una feina que a nosaltres la gent ens demana que la fem, i que la fem el millor possible, i que vostès també, òbviament, ens demanen que ho fem el millor possible.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor Ridao...

El Sr. Ridao i Martín

Honorable conseller, miri, a mi, el que em sembla realment electoralista és aquesta autèntica borratxera propagandística pagada amb diner públic que vostè està fent pràcticament cada dia. Jo ja li reconec que aquest tema de la reestructuració del Govern pot ser un capítol menor. Ja li he dit que venia amb un afany positiu, constructiu, ja li he dit que em semblava que no era moneda, aquest tema, de disputa política partidària. Una altra cosa és que em sembla, i li ben asseguro, després d'haver sentit en aquest cas la seva explicació, em sembla una autèntica *filfa* aquesta proposta, jo no li veig quina virtualitat ni quin contingut..., i per tant, em sembla totalment supèrflua.

Orientat, orientat el Govern, potser sí que hi va ara, però vostè ha citat vagament aquesta vocació que segons vostè ha presidit l'actuació del Govern de fa molts anys, d'anar simplificant, modernitzant les estructures i, és clar, potser sí que hi va, orientat, a partir d'ara, però no hi ha anat orientat en aquests vint anys. Per què? Perquè des d'aquella famosa comissió de desburocratització, aquell famós programa «Acció del Govern», de l'any 91, el famós programa «Ara!», de l'any 95, tota la munió d'acords de Govern de l'any 96 que afectaven els vehicles oficials, el personal eventual, la simplificació, racionalització, modernització de l'Administració, fins arribar a l'any 98 amb el projecte «Notes estratègiques», finalment el programa, ara, el Programa Cat21, i finalment aquesta agrupació en aquest cas a través de diferents comissions del Govern, em sembla

que evidencien una autèntica desorientació. I sobretot creguin-me que aquests canvis en l'estructura del Govern són la majoria d'ells totalment inadequats.

I en aquesta legislatura han obeït –i vostè ho sap perfectament– més càlculs interns de l'antiga coalició, avui Federació de Convergència i Unió, que tan aviat ha suposat la supressió de departaments com la creació de nous departaments, i fins i tot l'engreix d'alguns departaments de forma gairebé elefantàsica, que no una altra cosa. I podríem parlar de la política erràtica de privatització i d'externalització de serveis públics, però no tinc temps per fer-ho, i podríem parlar de la política de selecció de personal, i si vol comencem pel personal eventual.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, escolti, no em faci creure que vostès han configurat una administració moderna, àgil i eficaç, perquè vostès han copiat una administració com la de l'Estat, amb tots els seus defectes, una administració de model napoleònic. Vostès han fet i han muntat amb més de vint anys un sistema burocràtic institucional absolutament centralista i centralitzat. Vostès acaben de consagrar amb aquesta agrupació, a través d'aquesta delegació, una estructura de departaments totalment sectorialitzada, i per tant, en una línia diametralment oposada –hi insisteixo– al Pla aquest 21. Vostès han ordenat internament aquest Govern de manera jeràrquica amb excessius nivells politicoadministratius, i vostès, fins i tot, han fet una administració en què proliferen els alts càrrecs per metre quadrat com en cap altra administració del nostre entorn geogràfic, cultural i polític més pròxim. I, per tant, això és el que, a mi, em sembla absolutament inadequat.

Potser sóc massa obtús i potser un pèl ortodox, però –hi insisteixo– intenti'm convèncer-me de debò. I tinc ganes que vostè em convenci, perquè aquest Decret i aquesta proposta és compatible amb el Cat21, i li demano en tot cas amb una sola pregunta. Per què quan vostès diuen que preveuen que a partir d'ara seran els criteris de demanda dels ciutadans els que han de determinar els serveis que han de prestar els departaments, i això ho diuen aquí, jo li pregunto, per exemple, quines noves necessitats ciutadanes vostès han detectat que fan necessari, en aquest cas, la creació d'aquestes comissions? Quins processos, per tant, de millora en l'atenció a la demanda els serveis públics han posat en marxa paral·lelament a aquest Decret? Quins nous processos administratius, és a dir, quins nous circuits administratius vostès han previst o pensen posar en funcionament? Quins indicadors de control i de qualitat en la prestació del servei públic al ciutadà vostès han previst? Expliqui-m'ho, això. I, per tant, si vostè és capaç d'explicar-ho, i explicar-ho al ciutadà de Catalunya, jo crec que estaria en aquest cas en disposició d'admetre que aquest és un pas endavant, i realment va en aquesta línia i en aquesta lògica de modernització, de simplificació de l'Administració, i no és una proposta, en definitiva, com jo crec que és electoralista.

La presidenta

Gràcies, senyor Ridao. Honorable conseller té la paraula.

El conseller en cap

Miri, senyor Ridao, la majoria de les coses que vostè em demana jo les vaig explicar quan vaig fer la compareixença sobre el tema del Cat21, del Pla governamental, no? I jo li torno a dir: quin és l'objectiu que té el Pla governamental Cat21 i aquesta organització del Govern de la Generalitat en comissions? L'objectiu és anar a poc a poc, perquè això no es fa amb quatre dies, l'objectiu és anar a poc a poc trencant les fronteres amb els mateixos departaments i anar permeabilitzant cada vegada més l'acció entre els mateixos departaments, és a dir, prioritzar cada vegada més l'acció interdepartamental.

Els grups de treball creats a l'entorn del programa Cat21 què pretenen? Pretenen posar en comú polítiques comunes que tenen com a destí, finalment, el ciutadà. I això vol dir que s'ha d'acostumar els departaments de la Generalitat i les seves direccions generals i els seus serveis i les seves unitats a treballar molt més en comú que no pas es fa en una organització més clàssica. I això val per a la família, per a les polítiques familiars, siguin de cara a les famílies que tenen per exemple criatures petites o de cara a les famílies que tenen gent gran a casa seva; val exactament igual per als programes de promoció econòmica del conjunt del país; val per a les polítiques d'abast territorial, per exemple, pel tema de les infraestructures, que avui dia tenen una complexitat de realització molt més gran que no pas tenien, perquè afecta més d'un departament.

Escolti'm, li posaré un exemple. En la mesura que hi ha, per exemple, un departament d'Obres Públiques i un departament de Medi Ambient separats –tradicionalment estaven junts, avui estan separats des de fa ja uns quants anys–, això obliga una coordinació molt estreta entre aquests dos departaments, perquè, finalment, les infraestructures que s'han de situar en el territori exigeixen aquesta màxima coordinació, i això obliga treballar en comú, més que no pas de la forma clàssica. I el Pla governamental Cat21 apunta en aquest sentit, i aquestes comissions apunten en aquest sentit, per tant, l'orientació és la mateixa, els instruments són diferents, però l'objectiu final per a la política familiar, per a la política territorial, per a la política econòmica, per a la política educativa, per a tot això finalment els objectius són els mateixos, i el que passa és que se sumen una sèrie d'instruments que finalment el que pretenen és servir millor aquestes polítiques, i per tant, també, servir millor els ciutadans.

Jo he dit molt sovint que vostès no podran avaluar tot el que nosaltres els expliquem fins d'aquí un temps –ni vostès ni nosaltres, atenció–, perquè evidentment aquesta és una nova forma de funcionar. El Programa governamental Cat21 –ho vaig dir l'última vegada– no és una revolució immediata, des del punt de vista de funcionament de l'Administració, és posar les bases perquè algun dia, en els propers anys, el conjunt de l'Administració de la Generalitat pugui funcionar des d'un punt de vista més orientat en aquesta demanda dels ciutadans que no pas d'acord amb l'oferta clàssica dels departaments.

I això està apuntat, està aguantat per tota mena d'indicadors, per tota mena d'objectius, per tota mena de

polítiques que estan en la base d'aquestes decisions, tant de la Comissió de nova organització del Govern a través de comissions, com del Programa governamental Cat21, com de l'Administració Oberta de Catalunya.

Què és l'Administració Oberta de Catalunya? També és això, també és intentar posar en comú entre diferents departaments, aprofitant una sèrie de tecnologies, una sèrie de serveis a l'abast de la gent, perquè la comunicació de l'Administració amb la gent i la facilitat de la gent d'accedir a l'Administració siguin més grans que no pas eren. I aquest és el nostre objectiu, i aquest objectiu, insisteixo, se serveix a través de diferents instruments.

Dit això, doncs, bé, jo li torno a dir el mateix. Nosaltres estem, a través de diferents decisions, intentant servir els mateixos objectius.

Vostè, després, fa una altra reflexió, una altra acusació que, a mi, em sap greu i que jo no volia deixar-li de contestar, que és aquesta que l'electoralisme es veu a través, diu vostè, dels molts recursos que segons vostè destinem en el que són les polítiques de comunicació del Govern.

Escolti, si vol, jo el repto en una cosa, jo el repto que un dia posem sobre la taula aquests últims sis anys, aquests últims deu anys, si vostè vol, tot el que ha fet el Govern de la Generalitat en aquest sentit, i tot el que ha fet alguna altra administració d'aquest país on vostès han col·laborat d'una manera molt estreta. Fem-ho, posem-ho sobre la taula. Posem-ho sobre la taula i comencem a fer la pila de tota aquesta comunicació, a veure quina puja més alta. I aleshores vostè potser també ens haurà d'explicar per què quan vostè col·labora amb algun altre govern no qüestiona aquest mateix ús, que sí qüestiona des de l'oposició. Perquè suposo que si l'ús és dolent és dolent per tots, i si és bo és bo per tots.

Per tant, escolti'm, no en parlem més d'això, comparem-ho. Comparem el que fan vostès quan col·laboren, quan estan en el Govern, i què fem nosaltres quan estem en el Govern, i a la millor, senyor Ridao, ens emportem una sorpresa desagradable per vostès.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Pel Grup Parlamentari... *(El Sr. Ridao i Martín demana per parlar.)* Senyor Ridao? La intervenció en base a què? No he pogut apreciar cap contradicció.

El Sr. Ridao i Martín

No, senyora presidenta...

La presidenta

Doncs, llavors no té la paraula, senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Senzillament, perquè abans s'ha produït, també, una intervenció del senyor Ribó...

La presidenta

Era una altra argumentació, senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Vostè ha permès, en aquest cas, doncs, obrir un nou torn amb un minut. I jo no voldria deixar passar una allusió que ha fet el senyor Mas.

La presidenta

Perdó, no té la paraula, senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Doncs ho sento molt, senyora presidenta, però en tot cas sí que és evident que aquesta presidència no aplica la mateixa rasadora en el cas del nostre Grup Parlamentari.

La presidenta

Procuro amb esforços aplicar sempre la mateixa quan el supòsit és el mateix. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el senyor Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable senyor conseller en cap, conseller de Presidència, també per part nostra molt agraïts per la seva compareixença per explicar-nos lo contingut del Decret 26/2002. I d'entrada, ja li volem manifestar que nosaltres no dubtem, i crec que ningú amb un mínim de sentit de la responsabilitat política pugui dubtar que allò que fa lo Govern conscientment pugui vulnerar lo que és lo principi de legalitat, i molt més quan es tracta d'un govern, sigui del color que sigui i sigui de l'àmbit que sigui.

I també, senyor conseller, veurà lo nostre to constructiu, perquè nosaltres li volem dir que hem vingut en esta Comissió a escoltar el que havíem d'escoltar i a dir el que havíem de dir, o procurarem dir lo que hem de dir, amb relació a lo que és lo títol del primer punt de l'ordre del dia.

I nosaltres diríem, senyor conseller, que si està segur de lo que fa faci-ho, però, si no, li pot passar allò que exactament li ha passat esta tarda, és a dir, que involuntàriament vostè ha caigut en lo que són los impulsos propis que tenim les persones i que a vegades, doncs, generen certes contradiccions. Hem vingut a parlar d'això, parlem-ne.

Perquè vostè, senyor conseller, ha parlat d'immigració, d'economia i atur, ha parlat del tancament de les empreses, de Lear, de Cervera, i ha parlat de la seguretat ciutadana, perquè l'han portat en este terreny.

Recorda la moció de censura, senyor conseller?, que vostè hi va intervindre i nosaltres ara fem exactament lo mateix per acaparar l'atenció dels mitjans de comunicació, allò de dir «nosaltres som los que en parlem», i no s'ha parlat de la joventut, de la tercera edat, dels pagesos, dels pescadors, de la família, de la sanitat, de l'ensenyament, de la política territorial –i segur que me'n deixo d'altres–, de cultura..., parlem de tot això i així a veure qui acapara més titulars, quan lo sentit rigorós d'esta sessió és parlar exactament del que diu l'ordre del dia i, en tot cas, des de qualsevol punt de

vista, nosaltres ho afirmem així, no té la importància, la rellevància que se li ha volgut donar.

I dit això, senyor conseller, vostè ha parlat d'una nova orientació –m'he apuntat les seves paraules, en tot cas si no són exactes em rectifica–, una nova orientació en lo que és la dinàmica del Govern per tres raons, i ha parlat d'organitzar-se d'una nova manera, per tres raons: per una major eficiència, per la coordinació política i administrativa i per la conveniència operativa, és a dir, delegar competències del Govern; i tres objectius: nou impuls de l'acció del Govern, aprofitar o apropar l'acció del Govern més al ciutadà i reforçar la coordinació de diferents departaments.

Doncs, bé, senyor conseller, a partir d'esta formulació nosaltres li volem manifestar que qualsevol remodelació de les estructures internes d'una organització –la que sigui–, una institució, d'una empresa o d'un govern –en aquest cas lo Govern de la Generalitat, que és lo que interessa–, en principi i per raó natural, nosaltres entenem que este tipus de remodelació no és bona ni és dolenta per la seva mateixa naturalesa, i per consegüent, la crítica i el judici sempre queden supeditats, naturalment, a lo que vostè ha manifestat i a lo que tothom pensa, no?, en primer lloc, a l'atribució de funcions i de competències, a veure com es desenvoluparan, i, en segon terme, al programa d'objectius i a la declaració de prioritats. I ningú en este moment pot saber què passarà d'aquí uns mesos, quan llavors sigui el moment de tornar a comparèixer en esta sessió.

Vostè, senyor conseller, ha parlat que això que vostè proposa seran les administracions de futur. «Ha de ser l'administració de futur», ha dit esta paraula. I això, ho ha presentat vostè com una novetat. Doncs, bé, de fet, la decisió que vostè ha pres com a conseller en cap, relativa a la creació de tres comissions que integren tots els departaments de la Generalitat, nosaltres entenem que no és una decisió original, tampoc és una decisió desconeguda i, molt menys, és una decisió inèdita, sinó que nosaltres entenem que més aviat s'ha d'entendre com una adequació de lo que han de ser les estructures modernes de funcionament que ja vénen aplicant-se en l'àmbit de lo polític, en l'àmbit de lo públic, en l'àmbit de lo privat, des de fa molts anys i en diverses i conegudes denominacions. És a dir, novetat, cap, senyor conseller.

Les empreses privades, per posar-li un exemple, senyor conseller, que a la millor i a falta d'altres mèrits tenen un sentit rigorosíssim dels mecanismes d'organització interna, sobretot aquells que este diputat pot conèixer, com poden ser los sectors creditici i financer, per raó de la seva matèria operativa representen un model quant a organització que, si bé no sempre seria aplicable a l'espai de lo públic i de lo polític, sí que és una mostra a considerar de lo que en termes de gestió se coneix per la consecució dels objectius, prefixats al mínim cost possible, o si ho prefereix, lo perfecte procediment del que ha de ser lo principi d'eficiència. Primera constatació, senyor conseller, que no és una novetat lo que vostè ens presenta.

I vostè ha parlat també, com a novetat, de funcions delegades. Algunes institucions públiques, senyor con-

seller –podem parlar d'ajuntaments, de consells comarcals, de diputacions provincials, de corporacions metropolitanes–, algunes ja tenen incorporades o incorporats estos elements d'organització interna en responsables intermedis, és a dir, que en molts casos administren competències delegades en funció de la seva especificitat, ja sigui econòmica, social o en funció del territori.

Però és que, a més de l'observació que li he fet de lo públic i de lo privat, apareix també, amb relació a lo que vostè ens ha volgut presentar, apareix també l'exemple polític en lo que és lo nostre entorn més immediat, que determina que la seva remodelació interna s'hauria hagut de reproduir, senyor conseller, l'any 1980 quan la constitució del primer Govern del president senyor Pujol. És a dir, és de tant sentit comú esta organització que vostè ens ha presentat, que li he dit que en l'àmbit de lo públic, de lo polític i de lo privat ja està funcionant des de fa molts anys, que això s'havia d'haver incorporat ja als criteris del Govern des del 1980, quan va guanyar les eleccions Convergència i Unió.

Este diputat, senyor conseller, vostè ho recordarà, últimament ho recordarà en diferents debats parlamentaris però sobretot en los debats de pressupostos, este diputat havia exercitat la crítica a l'espiral de vici i de rutina en què havia caigut lo Govern de la Generalitat, no només des del punt de vista de l'elaboració de les lleis corresponents o de l'atribució de recursos, distribució i execució dels seus recursos, o de la desviació dels programes establerts, sinó també havia exercitat la crítica sobre la dispersió dels elements de responsabilitat, dificultats estes per a l'exercici de control que està encomanat als grups de l'oposició.

Doncs bé, l'exemple polític en el nostre entorn més immediat del que li he parlat, senyor conseller, respecte de lo que són los nivells adequats d'organització interna, lo té vostè mateix en els mateixos grups parlamentaris que funcionen al Parlament de Catalunya, que, d'acord a les seves dimensions naturalment, funcionen en condicions de direcció executiva o en comissions permanents, però sobretot representen elements de comandaments intermedis amb delimitació de responsabilitats entre una primera autoritat, sigui president o portaveu del grup parlamentari i uns representants determinats.

I en això li vull dir, senyor conseller, que alguns ja fa molts anys que han concretat l'objecte de la seva compareixença. Si m'ho permet, senyor conseller, fins i tot los governs centrals, des del primer de la UCD fins a l'últim, efectivament, tenen los seus vicepresidents per a coordinar, precisament, les accions dels diferents ministeris. Clar, vostè, senyor conseller, ha presentat això com una novetat. És un fet que s'havia d'haver produït, és bo que s'hagi produït, però de novetat, senyor conseller, des de la nostra opinió ni una.

No obstant, tot lo que li he manifestat, crec que avui no seria just titllar d'ocurrència o desacreditar la seva decisió, senzillament, em semblaria un despropòsit incompatible en la manera de ser, però també és veritat, senyor conseller, que els criteris sobre si tot això és modern o antiquat, o sobre si és novetat o extravagant, quedaran determinats quan a mig termini puguem ava-

luar la idoneïtat de la remodelació interna de les estructures del seu Govern.

Per acabar, senyor conseller, dos preguntes per si està en disposició de poder-les contestar. La primera, si en algun moment i en l'exercici de la funció del Govern un departament pogués ser objecte d'anomalia, d'irregularitat o de desviació, qui assumeix la responsabilitat? Lo conseller o la consellera titular del Departament? Lo conseller o la consellera designats vicepresidents de les comissions? Lo conseller en cap? Lo president de la Generalitat?

Segona pregunta: creu que en estos anys passats los departaments de la Generalitat han sigut objecte d'una deficient coordinació?

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Curto. L'honorable conseller, per respondre al representant del Grup Parlamentari Popular...

El conseller en cap

Sí, moltes gràcies. Amb relació a la seva intervenció se m'acut tota una sèrie de comentaris. El primer és que jo li agraeixo que vostè torni a situar el debat en aquells àmbits que jo crec que li són més propis. Jo mateix, a risc de fer, com s'ha dit, una intervenció potser avorrida –no ho sé–, doncs he volgut situar en la meua compareixença inicial el debat allà on jo creia que havia d'estar. El que passa és que, com vostè ha pogut veure, no tothom compartia aquesta mateixa opinió, o deia les coses d'una forma una mica diferent o volia relacionar unes coses amb unes altres, i, a mi, m'ha semblat que tampoc es podia defugir l'interès d'algun grup parlamentari, d'algun diputat en concret. I per tant, si jo no hagués dit res amb tot això, hauria sonat segurament com a manca de resposta o com a impossibilitat de respondre. I com que això no vull que sigui vist d'aquesta manera, per això he tingut la temptació de voler contestar coses que segurament no eren objecte central d'aquesta compareixença.

La segona cosa que li vull dir és que crec que vostè, de fet, objectivament, ho encerta quan ens diu que en aquest moment és impossible de jutjar com anirà això, i jo, evidentment, comparteixo aquesta opinió. Jo no pretenc venir aquí a dir-los: «Escoltin, vostès han de creure al cent per cent que això anirà bé.» El pas del temps dirà si això ha servit i en quina mesura i en quin grau per aconseguir els objectius que nosaltres pretenem.

Nosaltres estem convençuts que això anirà bé, per això ho fem. Com que n'estem convençuts, per això ho fem, per això prenem la decisió. Però, evidentment, vostès, tot aquest funcionament, tota aquesta nova orientació l'hauran de jutjar a partir dels resultats que es vagin produint, que no són resultats immediats. Aquí, ara, hi pot haver una temptació, i és que qualsevol cosa que passi –perquè de coses en passaran, en passen a tot arreu–, qualsevol cosa que passi, aquells que vulguin fer una mica de demagògia ho atribuiran al mal funcionament d'alguna d'aquestes comissions. Segurament pas-

sarà això, vostè ho veurà; no vull cridar el mal temps, eh?, però segurament passarà això.

De tota manera, miri, un govern, senyor Curto, com vostè sap molt bé, té l'obligació d'estar en una posició dinàmica, un govern, que és un organisme viu i que respon a una realitat viva, ha de tenir aquest dinamisme intrínsec, i per tant, no hi ha organitzacions que durin tota la vida, s'han de posar al dia, han de millorar les seves eficiències, s'ha de millorar també la seva coordinació interna, i això ens afecta a tots. Això ens afecta a tots: afecta els governs, afecta els grups parlamentaris, que també de tant en tant prenen decisions en aquest mateix sentit. Jo ara li'n podria citar unes quantes de diferents grups parlamentaris d'aquesta mateixa cambra, decisions d'organització interna, per exemple, que no eren tradicionals i que, en canvi, ara ho són i que segurament també responen a aquest afany de posar-se al dia, de dinamisme, de donar resposta en els reptes que es considera que són més d'ara i de preparar-se també de cara al futur. Per tant, bé, nosaltres –hi insisteixo– hi tenim també el mateix dret, i a més a més tenim una obligació suplementària, que és que en la mesura que som Govern lògicament això ens afecta d'una manera més principal.

Dit això, és evident que s'haurà de jutjar en funció dels resultats, i s'haurà de jutjar en funció dels resultats diguem-ne ajustats en el que és el funcionament d'aquestes mateixes comissions. És evident que aquestes comissions no ho poden resoldre tot, és evident. Jo, repeteixo, són un instrument més –un instrument més– per intentar fer la feina que jo crec que hem de fer de cara a aquests propers anys.

Després vostè diu una altra cosa, diu: «Home, això tampoc és una novetat», diu vostè, «organitzacions privades i organitzacions públiques, tot això ja ho estan fent o fa temps que ho fan.» Bé, en tot cas, per al nostre Govern sí que és una novetat, això en el nostre Govern no s'havia fet fins ara, en aquesta dimensió, amb aquesta extensió. Això és objectiu, eh? Això es pot comparar amb els últims vint anys i és veurà que és exactament així. Per tant, en aquest sentit sí que és novetat.

I si vostè m'ho permet, i sense cap afany de petulància en absolut, jo crec que si vostè ho agafa tot en el seu conjunt, també és una certa novetat, no només les comissions. Si vostè suma aquestes tres coses que jo li he esmentat –el Programa governamental Cat21, el tema de l'Administració Oberta de Catalunya i l'organització amb aquestes comissions– i vostè m'admet, cosa que no tothom m'ha admès en aquesta compareixença, però si vostè m'admet que les tres coses van a perseguir els mateixos objectius, si entenem això, aleshores tot això en el seu conjunt, tot aquest paquet sí que és novetat.

En aquest moment, jo no conec cap administració pública de l'Estat espanyol que tingui un paquet d'aquestes característiques, un pla governamental com el Cat21 en marxa, no amb resultats encara finals ni definitius, però sí en marxa; una administració oberta com la que nosaltres tenim, concertada amb les entitats locals del país, totes elles agrupades a través concretament de Localret i, a més a més, aquesta organització del Go-

vern en tres comissions. Hi ha altres governs, per exemple, parlo sobretot del Govern central que, efectivament, té una comissió delegada –que és la d'afers econòmics, que no la té tampoc d'ara, la té d'ara i la té dels governs anteriors i dels més anteriors, etcètera–, que té una comissió delegada d'afers econòmics, però que jo recordi només la té d'afers econòmics, no té una altra comissió delegada específica per a moltes altres matèries. Té moltes comissions interministerials, nosaltres tenim moltes comissions interdepartamentals, moltíssimes, però comissions delegades que tinguin funcions específiques que responguin, aquestes mateixes comissions, quant a les seves decisions, això, si vostè mira una mica en el seu entorn, veurà que amb aquesta extensió i amb aquest conjunt, jo crec que en aquest moment no hi ha ningú que presenti una novetat en aquest mateix sentit.

I, finalment, vostè fa dos preguntes molt concretes. Primer, si penso que hi ha hagut una deficient coordinació. La resposta és que no, rotundament no. Rotundament no, per tant, jo no vull que aquesta decisió, no ho he pretès mai, s'entengui com un trencament en absolut. Això, simplement, és una evolució respecte al que tenim, i és una evolució respecte a una forma de funcionar, amb tota una sèrie d'elements nous que evidentment es produeixen, i també d'elements de projecció de cara als propers anys, de projecció de futur. Però, miri, si el Govern no hagués anat coordinat en aquests últims vint anys, difícilment hauria pogut fer la feina que ha fet, i difícilment hauria tingut el suport que ha tingut per part de la gent.

Per tant, ja s'entén que el Govern un grau elevat de coordinació l'ha tingut. Ara, l'ha tingut amb una organització que nosaltres entenem que pot evolucionar cap a formes relativament noves si vostè les agafa en el seu conjunt. I en aquest sentit crec, sincerament, que això pot representar una evolució de cara a aquell objectiu central que li he dit del caràcter més transversal de les polítiques del mateix Govern.

I quant a qui assumeix les responsabilitats, doncs, escolti'm, no hi ha canvi en aquest sentit. No hi ha canvi, perquè jo li vull recordar que aquestes són comissions delegades del Govern, per tant són govern igual, no són govern en tota la seva composició, en tota la seva extensió, però són comissions delegades del Govern i, per tant, a tots els efectes són govern. I, en aquest sentit, lògicament les responsabilitats que s'hagin d'assumir són les clàssiques, depèn de l'abast d'aquestes responsabilitats, depèn a qui afectin, depèn de qui sigui el titular del departament, doncs... No, no depèn de qui sigui el titular del Departament, depèn del Departament afectat de la possible problemàtica que tingui, etcètera, depèn de moltes d'aquestes coses. En aquest sentit, jo li diria que no hi ha cap canvi.

Vostè suposo que deu pensar bàsicament en la figura dels vicepresidents, i deu pensar si aquesta figura nova en l'organització del Govern de la Generalitat, és una figura que pot alterar l'assumpció de responsabilitat. La resposta és que no, perquè bàsicament aquests vicepresidents el que han de fer és una feina de suplència del president quan no hi sigui; primer. I segon, una feina

delegada per part del mateix president, de coordinació sobre determinats temes. Però fixi's vostè que, si s'agafa el Decret i llegeix les funcions d'aquestes comissions, i llegeix les funcions dels vicepresidents, vostè veurà que les funcions dels vicepresidents són aquelles bàsicament de suplència en absència del president i aquelles que el president els encarregui en cada moment. Per tant, en aquest sentit que vostè diu, aquesta figura nova no altera el que és l'assumpció clàssica de responsabilitats que hi ha a qualsevol govern.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor Curto...

El Sr. Curto i Casadó

Molt breument, senyora presidenta. Gràcies, senyor conseller, per sentit comú i probablement per criteri, també per raó natural, és lògic que si es produís alguna alteració o desviació, irregularitat o incompetència en algun dels departaments, lògicament sigui lo mateix conseller o la consellera responsable del Departament i que, en tot cas, los altres, a més de suplir el president, exerciten alguna tasca també de coordinació. No té més importància això, però probablement lo fet que lo hagi puntualitzat pot evitar algun tipus de disfuncions amb relació a les iniciatives que tenim l'obligació de presentar los grups parlamentaris de l'oposició a l'hora d'exercitar l'acció de control i d'impuls al Govern.

L'altra pregunta, senyor conseller, feia referència a si los departaments de la Generalitat han sigut objecte d'una deficient coordinació. I lògicament, la seva afirmació rotundament és que no. Però vostè, senyor conseller, ens ha enviat això, i aquí diu que sí. Aquí, i, clar, a la millor ha sigut un error de redacció, però és que estes coses, senyor conseller, s'han d'observar, perquè no passa absolutament res, no? «L'objectiu és crear una administració moderna que eviti la visió parcial de les problemàtiques i la deficient coordinació de les actuacions que sovint genera la tradicional divisió de l'Administració en departaments.»

No passa res, perquè no parlem ni d'un espai de temps ni parlem d'una data determinada ni tampoc hi ha concreció. Suposo que això deuen ser criteris generals, per exemple, la deficient coordinació, però en tot cas, senyor conseller, val la pena que..., fins i tot encara que vostè no hagués establert o no hagués tingut la idea de la creació d'estes comissions, fins i tot al marge d'això, senyor conseller, este tipus d'afirmacions ni tan sols agraden a l'oposició.

I per acabar, senyor conseller, quan li diguin des d'un grup parlamentari «no cridi el mal temps», jo li aconsello que faci lo dels pagesos, allò de sant Antoni nos guardi de prendre mal i de fer-ne.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Curto. L'honorable conseller té la paraula, si vol respondre.

El conseller en cap

Sí, moltes gràcies. Vostè també deu conèixer aquella expressió que diu que no s'ha d'agafar el rave per les fulles, no? Doncs, quan llegeixi això, aquesta frase que ha llegit, apliqui's aquesta màxima molt sàvia també, perquè vostè sap molt bé que quan es fan afirmacions genèriques no s'està afirmant que tot allò sigui d'aquesta manera.

Vostè ha citat la paraula clau en aquesta frase que jo li demanaria que torni a interioritzar, que és que eviti que es puguin produir aquestes possibles disfuncions. Per tant, del que es tracta és, en positiu, de preveure tots aquells mecanismes que puguin evitar que es puguin produir, cosa que no vol dir que es produeixin, el que passa és que segons quines fulles s'agafin del rave, aleshores es pot veure d'una manera o d'una altra.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sense agafar el rave per les fulles, jo no sé si no estem fent un debat que, en definitiva, ens posa de manifest que potser acaben de descobrir la sopa d'all amb vint anys de retard, però d'això potser en podem parlar després de la meva intervenció, si els sembla.

Jo tinc, per començar, algunes preguntes de caràcter concret i informatiu, que no les plantejo al fil de la que serà la meva intervenció, sinó com a informació prèvia, que em sembla que seria bo que el conseller ens donés per conèixer aspectes del funcionament d'aquestes comissions. Voldria saber, des del 5 de febrer, quantes vegades s'ha reunit cadascuna d'aquestes comissions? Quantes o amb quina periodicitat es reuniran? Quin coneixement tindrà el Parlament i els grups parlamentaris del contingut de les ordres del dia i de les decisions d'aquestes comissions delegades, no per la via de la publicació de les resolucions que es prenguin, sinó d'informació prèvia que puguin tenir o els mitjans de comunicació o altres vies que utilitza habitualment el Departament?

I voldria saber, també, si aquelles competències delegades, no específiques sinó genèriques, que es reproduïxen a cada comissió, per exemple el procediment sancionador o la urgent ocupació, es refereixen a allò que és la matèria de cadascun dels departaments integrants de cadascuna de les comissions, i, si aquest és el cas, quina de les tres comissions tracta, per exemple, de la urgent ocupació formulada per altres administracions i que ha de resoldre el Govern com a govern. És possible que simplement per assimilació temàtica es produeixin en l'àmbit d'aquella conselleria que té, per exemple, competències respecte a l'Administració local, però no queda clar i probablement enlloc no està explicat.

Dit això, vostè ha formulat una pregunta, senyor conseller, que jo li vull contestar des del punt de vista del nostre Grup Parlamentari, diu: «Hi ha alguna cosa que en el proper any i mig, jo, com a conseller de la Presi-

dència i conseller en cap, pugui fer que no sigui titllada d'electoralista?» I tant que sí, li contesto. Si vostè fa la seva feina, i la fa ben feta, no serà titllada d'electoralista. Ara, naturalment això admet molts tipus de matisos, un d'ells és que potser no estem encara d'acord Govern i oposició, o Govern i alguns grups de l'oposició, de quina és la seva feina.

Si la seva feina és, com deia el senyor Ridao, inundar publicitàriament Catalunya amb mitjans públics de diverses maneres, assimilables o no a les que fan servir altres administracions, no ens posarem d'acord, nosaltres creiem que aquesta no és la seva feina, o no és sobretot la seva feina. Si la seva feina és fer que el Govern rutlli en la part que li toca, és a dir, en allò que efectivament té delegat, jo crec que ens podem posar d'acord. I és en aquest terreny on podríem entrar en el contingut del Decret que ens convoca.

Servirà el contingut i allò que disposa aquest Decret perquè el conseller de la Presidència, en les funcions de coordinació que se li atorguen per la delegació que té, aconseguixi que el Govern funcioni millor? Tres miniconsells executius, convocant altres sessions que no siguin les del Govern plenari, són la millor manera de garantir una millor eficàcia i eficiència de l'acció del Govern? No n'estem convençuts del tot, ens sembla que podria ser que no.

Ara, jo li he de reconèixer, senyor conseller, que vostè en la seva exposició és ordenat i és reiteratiu. És ordenat, posa les coses en ordre i les repeteix dos o tres vegades; en allò que són les causes del Decret i els objectius del Decret ens ho ha repetit tres vegades –preàmbul, exposició de motius i conclusions–, i en allò que és el contingut estricte del Decret, ens l'ha llegit, ja li ho han dit altres grups, i aquesta part era absolutament innecessària, perquè ja sabem llegir i, a més a més, hem entès el contingut, fins i tot hem pogut arribar a intuir algun dels objectius i de les causes que el provocaven, però, per altra banda, si vostè ha sigut ordenat i reiteratiu i ens ha llegit el Decret, nosaltres creiem que la seva compareixença avui era innecessària i irrellevant.

Innecessària en el sentit següent, res no li obligava a fer-ho i ningú no li ho havia demanat, perquè la reordenació que vostè proposa no entra en pràcticament cap dels supòsits de la Llei 13 i de la Llei 1, de l'any 2000, que modifica la Llei 13 de l'any 89. No calia, tampoc res no li ho impedia –tampoc res li ho impedia. I, per tant, vostè fent ús d'allò que són les seves facultats, diu: «Jo d'això vull comparèixer i explicar-me.» Magnífic, però era innecessari, no calia, ningú no li ho demanava ni ningú no li ho hagués demanat. Per tant, algun motiu deu tenir per comparèixer, que no sigui allò que han sigut les reiterades peticions inexistents dels grups de l'oposició.

I és irrellevant en el sentit que –com deia el senyor Curto, i com vostè ha reconegut– ara no podem pas jutjar la bondat, més allà del contingut objectiu de les mesures que proposa, si amb quinze dies de la vigència del Decret és molt probable que hagi tingut molt poques oportunitats de fer-ho funcionar.

Però, vostè creu realment que no haver de reunir tot el Govern tan sovint i reunir tres vegades subgovernos aconseguirà més eficiència, més coordinació política i administrativa, i aconseguirà que hi hagi més agilitat i flexibilitat en temes que es deleguen des de les competències del Govern en aquests diferents àmbits? Nosaltres en tenim seriosos dubtes o, si fos veritat això, què coordinaran ara que no es coordinés fins ara?, que és, amb altres paraules, allò que li deia el senyor Curto. És que això ara vostè ho aplica en descobriment de mètodes que són coneguts en el sector públic i en el sector privat, des de diferents àmbits i que s'apliquen de fa temps, ha descobert de cop i volta la sopa d'all i creu que ara, en la més estricta transversalitat –que és una paraula horrible–, aconseguirà l'eficiència que en el repartiment sectorial dels departaments no havia aconseguit?

O, de què serveix una cascada de reajustaments governamentals i competencials entre el Govern, que va començar el desembre de 1999 i encara no ha acabat, que no respongui a una certa improvisació, al desconcert o desorientació que li deia el senyor Ridao i, potser, fins i tot, a un cert grau d'incompetència en aquests moments per atendre o respondre aquelles qüestions que es plantegen en el Govern? És a dir, de què serveix la reorganització si els consellers coordinats no informen, per exemple, d'allò que saben respecte al possible tancament d'alguna empresa?

No és aquest el debat que hem de fer, jo ja hi estic d'acord. No fem el debat dels continguts –no cal–, però vostè ha dit que no sabia que Lear tancaria, i el conseller Subirà també va dir que no ho sabia, i després l'endemà va dir que feia tres mesos que ho sabia. Aconseguirà realment coordinar, fer que el Govern parli amb una sola veu? Aconseguirà, amb aquesta reestructuració transversal obtenir un resultat de major coherència en l'acció del Govern?

Vostè ens podrà convèncer que el paper que li correspon al president de la Generalitat és, respecte a les seves obligacions parlamentàries en la reorganització tan profunda que ha dit que ha fet, un paper tan reduït que per reduccionisme pur vostè ha dit que era només venir, comparèixer i contestar les preguntes que se li fan. No, vostè ho ha dit –ho ha dit, ho ha dit–, després pot matisar tan com vulgui, i és veritat que naturalment vostè dirà: «Home, no, el president té moltes altres funcions, una d'elles la d'atorgar-me la delegació que em pot treure sempre que vulgui.» Naturalment, però, a part que li pugui treure o donar, de moment sembla que el deixa fer, i ell mentrestant es passeja. Però mentre ell es passeja –i es passeja a Polònia i es passeja allà on sigui–, vostè no sembla que avui per avui, i potser perquè tot just fa quinze dies que funcionen les comissions, no ha aconseguit controlar determinades coses.

Li poso un altre exemple. Vostè en el passat, o el Govern en el passat remot o recent, parlant d'un tema que ha suscitat el senyor Ribó i respecte al qual no vull entrar en el fons –ho torno a insistir–, no ha aconseguit ni controlar ni condemnar veus sinó del Govern, afins, que induïen a un discurs xenòfob respecte a la immigració. Més aviat se n'ha sortit d'una altra manera dient: «Des de fora se'ns està dient allò que la gent vol

escoltar.» I si aquest és el cas, potser vostès estan alimentant en aquest reconèixer sempre que la demanda mana per sobre de l'oferta, doncs, donem allò que se'n demana –suposadament, però que no és veritat– i posem llenya al foc.

Home, si això ha de servir per posar més llenya al foc, no ho fem. No ho fem, perquè realment entraríem en una situació extremadament perillosa, no?, perquè és clar, quan vostè diu: «Mental i operativament, creem aquestes tres subcomissions per posar-nos sistemàticament al costat de la demanda.» Però després vostè ha dit: «De mi s'espera que governi i que prengui decisions.» Hi ha demandes contraposades en una societat? Cal prendre decisions a favor d'una demanda i contra una altra demanda? Han tardat vint anys a sancionar FECSA-Endesa; han tardat vint anys, i mentrestant han estat quinze anys fent-li la gara-gara i consentint-li gairebé tot, FECSA- Endesa, Enher i tota la família energètica que se'n desprèn fins que s'ha produït el procés que s'ha produït. Home, potser no és tan clar ni tan lineal ni tan unívoc que un decret de reestructuració interna de la coordinació dels departaments del Govern de la Generalitat aconsegueixi els objectius i respongui sobre les causes que se suposa que respon.

I simplement, nosaltres ens plantejem aquests dubtes, no? No volem tampoc anar més enllà. Ens temem que, a hores d'ara, aquesta reestructuració que en la compareixença d'avui era innecessària –no calia, ningú no la demanava i era irrellevant, perquè no la podem jutjar encara–, sobredimensionar-la tampoc no fa cap favor a ningú. A vostè, perquè a la millor s'està suposant que es demanen peres a l'om, i l'om no en farà. I per altra banda, s'està intentant prejutjar uns resultats que tampoc no coneixem.

De manera que nosaltres, que no volem entrar en cap judici d'intencions, sí que constatem que quatre grups, els quatre grups que han intervingut han considerat, en part, innecessària la seva compareixença i, en alguns aspectes irrellevants, vull dir que no aporta gaire res de nou, excepte aquest compliment del seu desig de comparar i explicar-se en una cosa que reglamentàriament no calia.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. Honorable conseller...

El conseller en cap

Moltes gràcies, senyora presidenta. Innecessària, senyor Nadal, no ho devia ser tant quan vostè l'ha aprofitada tant com l'ha aprofitada per fer aquesta pluja de crítiques, algunes d'elles mig insinuades, altres una mica més explícites. Vostè ja veu que n'ha pogut treure un bon profit i, per tant, des del seu punt de vista segur que devia ser una bona oportunitat, encara que no fos per parlar gaire del que era objecte tampoc de la compareixença. Però de tota manera, com que vostè ha començat amb quatre preguntes molt concretes, les intentaré contestar.

Primer. «Quantes reunions han fet d'aquestes comissions?». Doncs, miri, es van crear fa quinze dies, com vostè ha dit molt bé, el dia 5 de febrer, i en aquests

quinze dies s'ha reunit cada comissió una vegada i, a més a més d'això, el Govern en ple també s'ha reunit una altra vegada: el dia que va prendre l'acord i després quinze dies després. Per tant, amb relativament poc temps aquestes comissions no han estat diguem-ne dormint a la palla, sinó que clarament s'han posat en marxa, s'han reunit totes, han tingut els seus ordres del dia, han pres les seves decisions, algunes d'elles també conegudes públicament, i per tant, han començat clarament a fer la seva feina.

Quina periodicitat? Doncs, miri, en principi la nostra intenció és que aquestes comissions es reunixin d'una manera entre setmanal i quinzenal, és a dir, que cada quinze dies hi haurà una reunió de Govern –cada quinze dies– i nosaltres no descartem que les setmanes que no hi hagi la reunió de Govern, algunes d'aquestes comissions, no necessàriament totes, també es puguin reunir, i que aquestes reunions d'aquestes comissions puguin anar, no de forma quinzenal, sinó de forma setmanal, anar resolent temes que es van plantejant. Per tant, si alguna cosa es guanyarà amb aquestes comissions és periodicitat; no se'n perdrà, sinó que se'n guanyarà, i en aquest sentit evidentment hi ha més plataforma, hi ha més termini per poder prendre decisions que es considerin, diguem-ne, una mica més urgents en la seva forma d'executar-les.

Quin coneixement es tindrà de les ordres del dia i de les decisions? Insisteixo que aquestes són reunions de Govern, són reunions delegades del Govern i, per tant, la forma de conèixer els continguts d'aquestes reunions i els ordres del dia són exactament iguals que les que valen pel Govern. Tot el que vostès saben del Govern, ho sabran també d'aquestes comissions, i tot el que vostès no poden saber del Govern, que són aquelles deliberacions secretes que es fan, tampoc ho sabran d'aquestes comissions, perquè, com li he dit, aquestes comissions els seus membres tenen l'obligació legal de guardar secrets sobre les seves deliberacions.

I, finalment, vostè em pregunta quines matèries específiques, en algun àmbit molt concret. Em sembla que vostè ha esmentat el tema de les expropiacions, em sembla. Doncs, bé, aquí s'entén que seran per raó de la matèria en cada departament afectat, i com que cada departament està en una comissió, serà aquella comissió la que prendrà aquesta decisió, i quan això afecti d'una forma més general, lògicament, la mateixa reunió del Govern en ple, que es produirà amb la mateixa periodicitat que es produïa fins ara. I, per tant, tampoc en aquest sentit es perdrà periodicitat, pot prendre les decisions que calguin també en aquest sentit.

Crec que amb tota aquesta explicació, i amb la que he fet abans, es garanteix que si alguna cosa es guanyarà és més capacitat periòdica de prendre decisions, i en aquest sentit suposo que tothom en podrà sortir beneficiat.

A partir d'aquí, senyor Nadal, doncs, bé, tota la resta ja forma part diguem-ne de l'aprofitament que vostè fa d'aquesta compareixença per llançar tota mena de crítiques, algunes d'elles més explícites, altres, una mica menys; alguna d'elles, tot i que tinc la temptació de caure-hi, no hi cauré, perquè li hauria segurament de con-

testar en termes que, a vostè, no li agradarien i que potser acabarien polaritzant una mica el que és aquesta dinàmica de la Comissió.

Però algunes altres sí, algunes altres sí que les hi vull contestar. Per exemple, vostè diu que vostès em jutjaran a mi per la meua feina, i que el que haig de fer és la feina que haig de fer. I d'entrada ja situa una cosa que no haig de fer, que suposo que és la que a vostès no els convé –ho suposo–, però que jo crec que sí que haig de fer, tot i que vostès pensen que no, que és informar l'opinió pública sobre la tasca del Govern. Vostès consideren que això no ho haig de fer, i jo considero que sí que ho haig de fer, i per tant, ho faré. Ho faré, i a més a més ho faré de la forma millor que sàpiga i amb els màxims criteris d'objectivitat respecte a la mateixa tasca del Govern. I aquesta, senyor Nadal, sí que és part de la meua feina, i és part de la feina del Govern en el seu conjunt i també és part de la feina del president del Govern. I si no és així, jo li demano, ja ho he insinuat abans, ara li ho demano explícitament, per què, quan vostès fan aquesta feina d'informació des de les institucions que governen, aquesta és una feina lògica, ben feta, necessària, objectiva, i quan aquesta feina la fa amb molta menys intensitat, per altra banda, el Govern de la Generalitat que algunes institucions governades per vostès, aleshores aquesta feina es converteix en barroera, partidista, electoralista, etcètera.

Perquè si vostè no és capaç de contestar aquesta pregunta, aleshores el seu crèdit és igual a zero. Si vostè no és capaç de contestar això, el seu crèdit, senyor Nadal, és igual a zero. Perquè escolti'm, o acceptem que tots els governs tenen una necessitat d'explicar les coses que fan o el que hem de fer és que no ho faci ningú. I fins i tot si vostè m'ho apura molt no cal anar als governs –no cal anar als governs. Vostès mateixos no fa gaires mesos i no fa gaires dies han fet una profusió absoluta de mitjans informatius en determinades coses iniciades per vostès o, si no, contesti'm: què va significar la gran propaganda que vostès van fer a l'entorn de la moció de censura? No va ser propaganda, allò? No era propaganda d'agitació, a més a més? Nosaltres no en fem, de propaganda d'agitació, però vostès sí, vostès sí que en fan. És que aquella propaganda és bona i la resta és dolenta? És que quan vostès fan, amb institucions molt significatives del país, vostès fan campanyes publicitàries a la televisió que... Escolti, només s'ha d'agafar vostè l'estadística d'aquests últims anys: «Les campanyes de televisió de les institucions governades pel Partit Socialista són bones. Les campanyes de televisió fetes pel Govern de Convergència i Unió són dolentes.» Aquesta és la seva màxima, no? Crèdit: zero.

«Els opuscles editats pels ajuntaments governats pels regidors socialistes són bons. Els opuscles editats pel Govern de Convergència i Unió són dolents.» Crèdit zero, senyor Nadal; crèdit zero. «Aquestes revistes que alguns ajuntaments socialistes envien a les cases, a les llars dels ciutadans són bones, perquè són dels socialistes. Les revistes que pugui enviar el Govern de Convergència i Unió de la Generalitat són dolentes.» Per què? «Perquè són de Convergència i Unió.» Vostè creu que algú s'ho empassa això, senyor Nadal, a aquestes alçades? Vostè creu que algú s'ho empassa tot això? No

s'ho empassa absolutament ningú –no s'ho empassa absolutament ningú.

El que passa és que vostè encara viu d'aquesta il·lusió òptica, a través de la qual es pensa que fent un discurset com el que ens ha fet aquí en aquesta matèria, vostè encara es pensa que la gent, que vostè deu pensar que és molt incauta i que és molt poc encertada, vostè es pensa que la gent deu dir: «Sí, sí, és clar, quan governen els socialistes ho fan molt bé tot això d'enviar propaganda i d'informar sobre l'acció institucional que ells fan. Ara, quan ho fan els de Convergència i Unió ho fan molt malament.» Vostè creu que algú s'ho empassa, tot això, senyor Nadal? En aquest sentit, crèdit zero.

Vostè m'acusa de repetir ordenadament i reiteradament no sé quantes vegades, no sé quantes coses, però, escolti'm, que aquesta compareixença meua era innecessària i irrellevant, ho he sentit quatre o cinc vegades, per tant, no sé si m'ha d'acusar de coses que vostè després fa exactament el mateix.

I després m'acusa també, o ens acusa a nosaltres, del tema de la descoordinació a l'entorn d'aquestes comissions. Diu: «Vostè creu que tot això servirà perquè es funcioni millor o no?» Home, el nostre propòsit és aquest. El temps dirà si això serveix per coordinar millor l'acció del Govern o no, el temps ho dirà, però el nostre propòsit és aquest, la nostra bona intenció és aquesta, això no ho fem per quedar bé. Això, senyor Nadal, no ho fem per quedar bé, ho fem per allò que jo li he explicat al començament, per intentar honestament ser més eficients i per intentar honestament coordinar millor l'acció del Govern, i per intentar honestament que els departaments de la Generalitat treballin millor entre ells. Ho fem per això i per treballar honestament perquè les coses arribin millor i més prouperament als ciutadans, ho fem per això.

Evidentment, vostès són molt lliures de jutjar si això es produeix o no. Però, és clar, jutjar-ho d'entrada en aquests termes que vostè fa, des d'aquest punt de vista de la suposada descoordinació, a mi, em sembla molt agosarat. Perquè, fixi's, jo, a vostè, li podria posar un exemple, que no sé si li agradarà o no, però que és el següent. Vostès, en el seu moment, van crear una cosa que se'n deia el govern a l'ombra, si no recordo malament, el govern a l'ombra. Al començament en deien Govern a l'ombra, però com que després van veure que això era objecte d'una mica de mofa, segurament aleshores, li van posar, em sembla recordar, govern alternatiu.

Per cert, si hem de jutjar l'activitat d'aquest govern alternatiu, escolti'm, estem absolutament espantats, eh?, perquè no havíem vist mai un govern que fes tan poques coses com aquest, mai no l'havíem vist, però, bé, en tot cas és el seu govern. Quants canvis hi ha hagut en aquest govern, senyor Nadal? Quants canvis virtuals, producte d'una gran confusió, hi ha hagut en aquests darrers mesos, senyor Nadal? Quant canvis hi ha hagut? Molt, molts canvis: «Ara tu fas això», «ara aquesta funció...», no és que es faci en comissions, no, és que la fan dos o tres consellers, la mateixa funció; dos o tres consellers alternatius, s'entén, és clar, dos o tres consellers en aquest sentit més virtual.

Clar, quan jutges el que vostès fan estant a l'oposició... Imagini's si estiguessin al Govern, Mare de Déu santíssima! Però si vostès tot això ho fan des de l'oposició, quina garantia donen vostès a fer qualsevol cosa de positiva en aquest sentit organitzatiu? Jo crec que cap ni una.

I vostè, senyor Nadal, deu tenir les seves responsabilitats en tot això. Jo no les atribueixo directament a vostè, les màximes, eh?, perquè ja sé que aquesta confusió probablement ve d'altres instàncies d'aquest govern alternatiu. Però, dit això, vostè, crec recordar que dintre d'aquest govern alternatiu, d'aquest govern molt virtual, vostè a més a més és el conseller en cap, no? És així? (*Veus de fons.*) El conseller primer, perdó, el conseller primer, que deu ser el mateix, no? (*Rialles.*) No és el mateix? Després el senyor Iceta potser ens ho... (*Veus de fons.*)

Vostè suposo que com a conseller primer hi deu tenir unes capacitats organitzatives, perquè no crec que no el tinguin per a res. El deuen tenir per una cosa realment important allà dintre, no? I per tant, en aquest sentit, bé, ja ens explicarà vostè en algun moment fins a quin punt la seva coordinació, els seus nomenaments, les seves disfuncions, els seus nomenaments repetitius, que tanta gent s'encarregui del mateix sobre una mateixa funció, si tot això realment significa alguna millora respecte al que nosaltres humilment puguem fer des d'un punt de vista organitzatiu.

En el tema del president, vostès veig que insisteixen una i altra vegada en això. Doncs, miri, vostè ho ha dit molt bé, en aquest cas té el cent per cent de raó i la hi dono tota. El president té, entre moltes d'altres, la facultat de treure'm la delegació de les funcions. Imagini's si té poder, el té tot. Ara, té el poder de donar-ho i té el poder de treure-ho. Per tant, escolti, més poder que això no es pot tenir, més poder que això ja no es pot tenir, no?

I no intenti confondre l'opinió pública quan vostè diu: «Vostè s'ha limitat a dir que el president només complia.» Escolti, jo no he dit això. Jo li he posat un exemple, contestant al senyor Ridaó, un exemple que deia clarament que el president no havia fet cap mena de disfunció en el que és l'exercici de les seves funcions, cap mena diguem-ne de rebuig del que són les seves funcions. El que passa –i vostès encara, això, no s'ho han empassat, senyor Nadal, i portem molts mesos ja així, ja ho haurien d'haver superat–, el que passa és que podem fer-ho d'aquesta manera.

Jo m'imagino que, a vostès, no els interessava que ho féssim així, però aquest és un interès particular seu, i en canvi, nosaltres pensàvem que sí que ens interessava, i que interessava el conjunt del país fer-ho d'aquesta manera. I per tant, ho hem fet així, i mentre les lleis ens emparin que ho podem fer d'aquesta manera, vostès, escolti'm, critiquin tot el que vulguin, però finalment aquesta és una capacitat que tenim.

I vostès poden seguir insistint en aquest debat de confusió, que ja van originar en el seu moment, parlant de coses que devien interessar moltíssim la gent, que era aquest debat de la confusió sobre fins a quin punt podríem o no fer això. Ara, veig que, últimament, ja no hi

insisteixen tant. Avui vostè, d'una forma o d'una altra, torna a ficar una mica la falca en aquest mateix sentit, quan diu: «Home, i el president com queda amb tot això?» Doncs, escolti, el president queda amb les màximes funcions –el president queda amb les màximes funcions–, i per tant, jo en aquest sentit n'assumeixo algunes de delegades, però és evident que això no significa cap mena d'alteració de les responsabilitats del president.

I un comentari final o dos. N'hi ha un que ja li he dit que no hi volia entrar, perquè em sembla que no acabaria bé això i, per tant, m'ho vull estalviar. Però n'hi ha dos, de comentaris, que sí que els hi vull fer, un sobre el tema de la Lear.

Miri, sobre el tema de la Lear, on vostès ens acusen que ho sabem abans, jo li demano una cosa, jo li demano que vostè parli amb una persona molt important del seu Grup Parlamentari i que li expliqui la visita que va fer a Lear fa uns mesos enrere. Parli-li, i li demano que li informi en aquest sentit. I li demano que, a més a més, li expliqui quina reunió va tenir amb els sindicats, si és que la va tenir, i quina reunió va tenir amb els directius de l'empresa, si és que la va tenir. I aleshores potser vostè podrà tenir informació de primera mà, de fins a quin punt vostès eren conscients de la situació d'aquella empresa. Jo li demano que ho faci; faci-ho, perquè a la millor també sortirem d'algun dubte.

Dit això, miri, no fem demagògia ni ens posem el dit a l'ull en un tema on la nostra responsabilitat conjunta, senyor Nadal –perquè aquí hi ha moltes institucions afectades–, la nostra responsabilitat conjunta és intentar, primer, salvar aquesta empresa; segon, en el cas que hi hagi alguna pèrdua d'algun lloc de treball, procurar que les persones que quedin afectades puguin tenir un altre lloc de treball. Això és el que hem de fer. I no aprofiti, i jo li ho recomano, una compareixença com aquesta per assenyalar en aquest sentit possibles mancances del nostre Govern, perquè el nostre Govern no n'ha tingut, de mancances, en aquest sentit.

Nosaltres no podem substituir les decisions d'una empresa i vostè ho sap molt bé, podem amb les lleis a la mà i amb els reglaments a la mà posar-hi traves, podem, en part, posar-hi dificultats perquè les coses es produeixin d'una manera que és la que volem que es produeixi, és a dir, salvar tota la capacitat productiva de l'empresa, això ho podem fer i això ho farem, i podem també, en el moment de la veritat, ajudats per moltes altres institucions de l'àmbit econòmic, de l'àmbit social, de l'àmbit empresarial i de l'àmbit polític, ajudar la gent que, eventualment, es puguin quedar sense feina.

Però el Govern no és qui posa ni qui tanca les empreses. I vostè això ho sap molt bé, perquè vostè ha tingut responsabilitats institucionals importants, no a l'ombra ni alternativament, sinó molt en primera figura, molt en primera línia, i durant molts anys, senyor Nadal. I vostè sap perfectament que no són els governs els que posen i treuen les empreses. Els governs tenen una capacitat d'intervenció –la que poden–, l'han d'exercir amb fermeza, hi estic totalment d'acord. Nosaltres ho farem, però a partir d'aquí s'ha d'entendre que si acceptem

que hi ha una dinàmica del mercat, i això, tots ho acceptem –vostès també, avui ja ho accepten plenament–, les dinàmiques del mercat porten a on porten.

Tota la capacitat d'intervenció? Evident. Nosaltres estem en aquest sentit parlant amb els sindicats, estem parlant amb les organitzacions empresarials, estem parlant amb les organitzacions de cambres, estem parlant a més a més amb les institucions territorials, i nosaltres farem allà tota una sèrie de plans, no només de reindustrialització, sinó de recollecció de tota aquella gent que pogués quedar eventualment afectada per això, i, prèviament, intentarem que aquesta empresa mantingui íntegrament la seva producció. Però a partir d'aquí, vostè m'ha d'admetre que finalment –finalment– les decisions que es prenen en el món de l'economia, si volem ser objectius, si volem fer demagògia ens podem apuntar a qualsevol tipus de discurs, però, finalment, en una economia de mercat els operadors, que en aquest cas són les empreses, els operadors tenen uns marges de llibertat que ni vostè ni jo els hi traurem.

I amb relació a FECSA - Endesa, deixi'm dir-li que aquestes sancions d'avui, d'ahir i d'abans-d'ahir són més conegudes per una raó molt concreta, i és perquè..., bé, perquè s'han produït unes disfuncions importants, però no és la primera vegada que es produeixen aquestes disfuncions, fa temps que s'han produït, i no és la primera vegada que el Govern de la Generalitat aplica sancions sobre la companyia elèctrica, n'ha aplicat moltes d'altres, el que passa és que moltes vegades, quan això passava, l'actualitat més evident no anava per aquí, i ara en part hi va.

I vostè sap perfectament, també, que si l'actualitat va per aquí és per dues coses. Primer, perquè aquesta companyia, que avui dia està capitalitzada i que avui dia té capacitat d'inversió, durant una època molt llarga no tenia capacitat d'inversió i era l'única operadora pràcticament que hi havia en el nostre país, i per molt que es volgués, qualsevol govern també, si vostès haguessin governant, no haurien pogut fer que una companyia que no tenia diners i que estava en un procés de dificultats financeres molt important, no hauríem pogut fer que aquella companyia invertís. I quan hem pogut que aquesta companyia inverteixi perquè està ben capitalitzada, que és ara en aquests últims anys, el Govern de la Generalitat això ho ha aconseguit. Jo ahir vaig donar unes xifres que li repetiré. En els últims quatre anys aquesta companyia ha invertit 106.000 milions de pessetes, cosa que no podia fer en els anys anteriors, perquè no tenia capacitat d'inversió. Ara la té.

Què ha passat també en el país? En el país ha passat que afortunadament la demanda elèctrica està creixent molt, i és evident que hi ha un desfasament entre la qualitat del servei que es dona i les necessitats i les demandes que hi ha de la gent, i a això, s'hi està posant remei, però això no es resoldrà en dos anys. No es resoldrà en dos anys, això es resoldrà amb el pas del temps.

Si volem ser seriosos podem analitzar les coses d'aquesta manera, si el que volem és simplement perseguir el desgast o el mal de l'adversari, aleshores ho podem fer com vostè ho fa habitualment.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, honorable presidenta...

La presidenta

Honorable? Jo?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

És així, no? (*Remor de veus.*)

La presidenta

Sí, sí, és que...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Miri, el seu Govern, senyor conseller, pot prendre decisions i molt importants en aquesta matèria última que ha esmentat, el mercat elèctric, i l'anterior, Lear, o pot fer el despistat i aplicar cataplasmes. Fins avui –fins avui– el seu Govern, tant en una matèria com en l'altra, ha tendit més a fer pedaços que nos pas a prendre decisions. I pel poc coneixement que tinc jo, per les responsabilitats públiques i evidents que he tingut, no és pas el Govern de la Generalitat qui ha aplicat més grau d'exigència, total o parcial, a alguna empresa o a alguna d'aquestes empreses de serveis en l'àmbit territorial de Catalunya o parcial d'algun territori o d'algun municipi de Catalunya. Més aviat han sigut condescendents.

Que ara hi hagi hagut un gir, probablement induït per moltes circumstàncies, ho trobo bé. Jo no li discutiré la decisió d'ahir i d'abans-d'ahir, probablement hauria de ser més alta la sanció, probablement hauria de ser més alta, però és igual, benvinguda sigui, sobretot si es cobra i si s'aconsegueix l'efecte que es pretén. Però de fa molt de temps, de molt de temps, i de la mateixa estructura fiscal de l'empresa i les seves obligacions respecte a les administracions, aquesta empresa tenia recursos suficients per fer determinades inversions que no va fer quan tocava.

Vostè diu: «Vostè ha aprofitat la seva oportunitat.» No, jo he intentat justament minimitzar la intervenció intentant deixar clar que estàvem parlant d'un decret que no calia ni veure'l i que probablement era innecessària aquesta compareixença. Jo he intentat bonament... Vostè sí que les aprofita totes, una darrere l'altra, i no pas aplicant el principi de la igualtat d'oportunitats, més aviat tot al contrari: aprofita, posa la directa, tira pel dret i comença a repartir, en una tònica que és molt habitual en vostès, maniqueament, benediccions i malediccions. I vostè reparteix crèdit, diu: «Crèdit zero.» Ho ha dit deu vegades, eh? «Crèdit zero» Ho ha dit deu vegades. Però el crèdit o el descrèdit no és pas vostè qui té el dispensador per atribuir-lo a uns o altres, el té altra gent.

I vostè pensi una cosa. Si suposadament jo he dit respecte a la publicitat el que vostè em volia fer dir, que no ho he dit –que no ho he dit–, quin crèdit té vostè, hono-

vable conseller. Si és fil per randa l'argument que quan vostè no era Govern i només era oposició, allà on era oposició, feia servir per a l'Ajuntament de Barcelona. O és que en aquell moment l'argument era bo i ara no ho és? O és que podem equiparar una televisió local, un mitjà públic local, un butlletí municipal amb els mitjans públics de la Corporació, l'ús que en pugui fer el Govern de la Generalitat i els encàrrecs que fa el Govern de la Generalitat d'una forma sistemàtica i a tot el territori?

I on és el dret de l'oposició a emetre la seva opinió en aquesta publicitat pagada amb mitjans públics? Vostè diu: «Vostès han fet...» Ho hem fet com a Grup Parlamentari o com a partit polític, amb recursos que legalment ens són atribuïts. Però els recursos dels governs, siguin els que siguin, no són ben bé el mateix. Per tant, compari coses homogènies, no compari coses heterogènies. Posem les coses en un cabàs, les que siguin comparables, però no les que no ho són. Perquè els mitjans de què gaudeix un grup parlamentari, gros o petit, són els que són i tothom sap que són perfectament descriptibles. Mentre que els mitjans de què disposa un govern, estatal, autonòmic o, fins i tot, municipal, segons la dimensió de cada població, són molt més importants. Ara, respecte a aquests mitjans, un en pot fer un ús raonable o un en pot fer un abús no raonable.

Ecolti, passi el que passi en qualsevol altre àmbit, en ús de les seves funcions i capacitats i competències com a conseller de la Presidència, faci'n un ús raonable, i punt. Nosaltres creiem que no, i per tant, el grau de raonabilitat de l'ús que en fa ja el discutirem en un altre moment, però en ús de les seves funcions facin un ús raonable i atorgui a l'oposició el paper que, Estatut en mà, lleis en mà, Reglament del Parlament en mà, s'atribueixen als grups parlamentaris.

Perquè vostè diu: «De la comissió, de les comissions i del Govern, vostès en sabran allò que en saben fins ara, del Govern.» D'acord, hi ha una particularitat: des que vostè és conseller de la Presidència hem deixat de rebre per correu electrònic la informació que rebíem de l'anterior conseller de Presidència, dels acords i nomenaments del Govern en la sessió del Consell Executiu, la mateixa tarda, simplement amb la documentació que es dona als mitjans de comunicació. Vostè ens ha negat allò que el seu antecessor ens donava, simplement perquè deu haver considerat que pel que fa a l'agenda del Consell Executiu, que aquest és un mandat parlamentari, i pel que fa als continguts dels acords del Consell Executiu, els que són públics, podia regatejar unes hores aquesta informació i retardar-ho uns dies.

I diu: «Els grups de l'oposició en tenen prou amb l'agenda del president, que com que té més competències que ningú és el que han de controlar, i els altres que ens deixin tranquils. S'ha acabat de donar als grups parlamentaris l'agenda dels membres del Consell Executiu.» La pública i aquella que suposadament els membres diputats i diputades d'aquest Parlament haurien de ser convidats d'una forma sistemàtica quan es tracta d'actes públics de reconeixement o de publicació de l'acció del Govern.

Home, de què estem parlant? Parlem de coses d'aquelles que podrien donar crèdit a l'acció del Govern en la

seva relació a l'oposició o mantenir un poc crèdit; que no li atorguem, simplement, perquè vostè no ens dona aquell marge que és purament el reglamentàriament raonable per relacionar-se amb l'oposició d'una forma habitual.

Nosaltres no entrem en segons què, de dir: «Vostè ara ens ha tret aquí una sèrie de coses sobre el paper del president, si li toca o no li toca.» Jo no li he esmentat en cap moment. Jo no li he esmentat en cap moment la legitimitat legal de tot allò que fan. Vostès s'han fet un embolic, i han cregut que el podien fer, i ningú no els ho ha discutit, jurídicament parlant. Facin, ara, políticament és perfectament discutible que tot el muntatge que han fet serveixi per gaire més que per a allò que el senyor Ribó o el senyor Ridao li han estat dient que servia avui, que és a major glòria i difusió del coneixement d'aquesta reestructuració, que no està clar que serveixi més eficientment per administrar els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Ara, vostè ens ha fet un favor, ha fet bona aquella màxima que apliquen els seus assessors quan diuen: «D'en Mas l'important és que se'n parli.» Se'n parli com se'n parli, eh? I per tant, en la preponderància que ha atorgat al govern alternatiu, en aquesta sessió consta en acta fins a quin punt vostè, en un intent de contrareplicar la intervenció d'un diputat, portaveu d'un grup parlamentari de l'oposició, necessita introduir elements que no eren propis d'aquest debat parlamentari per començar a desacreditar, i per tant, treure crèdit i reduir a crèdit zero el crèdit d'uns o altres.

A això ja ens hi tenen acostumats, com quan atribueixen condició de bons o mals, el que sigui, a uns o altres. Però ja fa molt de temps, fer aquesta dualització de la societat catalana s'ha acabat, i també en el Parlament de Catalunya.

Per tant, a mi, em sembla que totes aquestes coses haurien de matisar, fer ponderar el seu posicionament i distribuir el crèdit només en aquell cas en què vostè el pot distribuir, si és que es posa d'acord amb el conseller d'Economia i Finances, que són els crèdits de què disposa el Govern de la Generalitat de Catalunya. Ara, el crèdit i el descrèdit de tots els altres deixi que sigui l'opinió pública i, finalment, els ciutadans i ciutadanes que ens l'atribueixin, a vostè, a mi, al senyor Pujol, al senyor Maragall, al senyor Camp i a qui sigui. Ja en parlarem.

Vostè dirà: «És que ja fa vint anys que n'hem parlat.» Bé, escolti, tot envelleix, com deia vostè, tot s'ha d'actualitzar. Ho ha dit? Sí que ho ha dit. Home, doncs, ja en parlarem. Cada quatre anys n'anem parlant, i aquesta vegada en tornarem a parlar.

I, finalment, una cosa molt menor. Home, si guanyarem en periodicitat, però no sap si serà setmanal o quinzenal, i ja ho veurem. (*Veus de fons.*) O del Govern o de l'altre, però la de les comissions delegades serà o setmanal o quinzenal, ha dit. Diu: «I en alguns casos potser setmanal i en d'altres potser quinzenal.» Vostè creu que pot fer ballar per un peu els consellers del Govern de la Generalitat amb les seves agendes en espera que se li ocorri, a vostè, convocar setmanalment o quinzenalment les comissions delegades que acaba de crear

per decret? Home, francament, em sembla poc eficaç, si és que aquest era un dels objectius que vostè es plantejava.

I en el cas de les expropiacions, que és un tema menor, però que com vostè pot imaginar-se té el seu interès per a altres administracions, és el cas típic, és l'exemple més evident que la transversalitat pura i simple en el més alt nivell del Govern no ho resol tot ni de bon tros, perquè en aquest cas, tant per al Govern com per al que es fa per compte d'altres administracions, la transversalitat qui la garantiria és el director general de Patrimoni, però no cap comissió delegada, perquè cap de les tres per ella sola no pot fer totes les funcions que s'han de fer en l'àmbit de la Conselleria d'Economia, i pel que fa a la Direcció General de Patrimoni, per conduir legalment els processos expropiatoris, propis del Govern de la Generalitat o aquells que són propis d'altres administracions.

Però, bé, hi insisteixo, jo francament trobo que aquesta és una compareixença a la qual tots plegats hem donat massa extensió i probablement massa importància, i com que tot i que sembla que n'hi hem donat massa, el que penso és que no la té, per mi tot queda bastant en un foc d'encenalls.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. Honorable conseller...

El conseller en cap

Si hagués començat per aquí, s'hauria pogut estalviar tot això que ha dit, perquè si no en té cap, doncs, escolti, no en té cap. No es preocupi sobre això del ball dels consellers, perquè ja li he dit en el seu moment que en lloc de fer-se una reunió de Govern cada quinze dies, ara hi haurà o reunió de Govern o reunió de comissions delegades cada setmana. I, per tant, en qualsevol cas, es faci com es faci, que això ens correspon a nosaltres dir-ho, no a vostè, senyor Nadal, li dic amb tot el respecte, es faci com es faci hi haurà més periodicitat que no pas hi havia. Per tant, si alguna cosa es guanya és periodicitat, no se'n perd, se'n guanya. I suposo que això vostè en principi li pot interessar, perquè vol dir que alguns temes que es resolien al cap de quinze dies en aquest moment es podran resoldre cada setmana. En aquest sentit em sembla que és ben així.

I no es preocupi sobre el ball dels consellers, jo de vostè em preocuparia més sobre com el fan ballar a vostè, això em preocuparia més, però sobre el ball dels consellers no es preocupi que això és matèria nostra.

Dues o tres coses..., dues o tres coses sobre la seva intervenció. La primera, vostè diu en el tema elèctric, jo no li vull deixar de contestar, vostè diu que hi ha hagut una política de pedaços, que no s'han pres les decisions que s'havien de prendre, etcètera. Fem una cosa, jo li proposo una decisió, no és el tema d'aquesta Comissió, però com que vostès ho volen portar cap aquí, doncs portem-ho tots plegats cap aquí. Jo li proposo una decisió, i li proposo una decisió conjunta, perquè ja que vostès diuen que tenen vocació de govern, deuen veure les coses com a Govern, no simplement com a grup de l'oposició.

Per què no pactem en el Parlament de Catalunya, amb vostès i amb altres grups polítics que també es vulguin posar a to en aquest sentit, el que han de ser les inversions de transport elèctric de Catalunya? Vostè està disposat a fer-ho, això, senyor Nadal? Pensi que això erosionaria, eh? Vagi en compte, no digui que sí, abans d'hora, eh?, perquè veurem si té més vocació d'oposició o de govern alternatiu.

Si s'han de fer una sèrie d'inversions en transport elèctric i vostè sap que s'han de fer, fem una cosa: demostrarem que tots tenim capacitat de govern i d'entendre l'interès general del país i el bé comú, i de preveure les condicions que es puguin produir, de no aprofitar-nos d'aquelles demandes que sempre existiran –sempre existiran, no?, aquelles demandes més territorials, aquelles demandes d'aquelles persones que consideren, bé, que segurament allò es pot fer és tard o que no s'ha de fer–, ho fem?

Doncs, molt bé, ho fem, perquè seria una bona matèria poder pactar les grans inversions de transport elèctric que en aquest Parlament o que en el conjunt del país s'han de decidir en els propers mesos. I aleshores veurem qui posa pedaços, qui s'enfronta a les situacions, qui assumeix riscos, qui té un compromís amb el país i qui es dedica a anar cantonada per cantonada a veure quin profit en pot treure, de les situacions que es van produint, veurem tot això i veurem en quin registre estem tots plegats.

Sobre el tema recurrent de..., vostè diu: «Escolti, la coherència es demostra quan s'està a l'oposició.» Doncs, miri, jo li diré una cosa, senyor Nadal, mentre jo estava a l'Ajuntament de Barcelona –ja que vostè l'ha citat concretament, jo no hi he fet referència a caps d'ells, però vostè sí, que l'ha dit, no?–, mentre jo estava a l'Ajuntament de Barcelona, jo mai vaig qüestionar que l'Ajuntament de Barcelona pogués fer una política informativa i una política de comunicació. El que sí que vaig dir és que això tenia uns límits, i vostè ho ha dit molt bé, «jutgem els límits», molt bé, però és que vostès qüestionen la política de comunicació de la Generalitat. Sí, no és un problema de límits per a vostès. Per a vostès és un problema de si fem o no fem. I el que vostès volen és que no fem. Vostès el que volen és que ens quedem ben callats, ben muts, ben creuats de braços, etcètera.

I aleshores jo li torno a posar el mateix repte a sobre la taula. Ara, d'aquí uns dies, vostè va recopilant tota la informació d'aquests últims anys, concretament de l'Ajuntament de Barcelona, ja que vostè l'ha citat, jo penso també en d'altres, però l'Ajuntament de Barcelona també el podem posar en aquest mateix sac, i fem la pila, fem la pila, senyor Nadal, a veure quina puja més. Ara, potser en el seu cas, en el cas de l'Ajuntament de Barcelona, de l'Ajuntament socialista de Barcelona, compartit amb altres grups polítics, haurem de buscar un sostre molt alt, eh?, per fer la pila, perquè porten molts anys fent tot això. Nosaltres hem sigut tremendament modestos des de la Generalitat de Catalunya en aquestes polítiques de comunicació informativa, tremendament modestos. Si vol passem comptes i, aleshores, jo hi insisteixo, segurament vostè s'emportarà una sorpresa no agradable per a vostè.

Dues coses més. Vostè em diu: «La informació que suposadament jo els nego.» Escolti, senyor Nadal, jo no els nego cap informació, jo no en sóc conscient que jo els hagi negat absolutament res que es produís abans. Jo no he pres cap decisió en aquest sentit, cap ni una. Ara, escolti'm, una cosa ben senzilla. Vostès en aquest últim any quantes vegades m'han demanat que es restituís aquesta informació? A mi, no m'ho han demanat cap vegada, a mi no.

Escolti, jo estic disposat a restituir aquesta informació si vostès consideren que és tan essencial. Els aconsello una altra cosa, que vostès ho deuen fer habitualment, consultin Internet, deu estar allà. A la millor no els l'enviem perquè ara ja està a la xarxa, i segurament està a l'abast de tothom, de vostès, dels ciutadans, etcètera, però, escolti'm, els nostres actes, les nostres agendes són públiques en allò que poden ser, que són els actes institucionals, etcètera, per tant, no hi ha cap voluntat d'amagar la informació. Al revés, senyor Nadal, cada vegada aboquem més informació, evidentment, a través dels mitjans més moderns, que en aquest cas és la xarxa, i és concretament la Internet.

I l'última cosa que li volia dir, és que no s'ho prengui malament si jo jutjo la seva actuació, no s'ho prengui malament, perquè, fixi's, vostès estan instal·lats en una posició molt còmoda, que ja van demostrar en la moció de censura, que és la següent.

Vostès diuen: «Quan ens convé fem d'oposició, i quan ens convé apareixem com a govern a l'ombra», o com a govern alternatiu, és igual, és la mateixa cosa, el nom no fa la cosa en aquest cas. Escolti, en què quedem? Si vostès volen ser oposició, i jo crec que ho volen ser, doncs actuïn com a oposició, però en el moment en què vostès diuen o apareixen com a govern a l'ombra, com a govern alternatiu, doncs, aleshores han de passar comptes, què hi farem? Han de passar comptes, perquè, escolti, un govern està a les verdes i a les madures, i vostès no hi volen estar. Vostès diuen: «No, nosaltres fem oposició i així li donem canya al Govern sempre que cal. Ara, que el Govern no ens jutgi, eh? Això està molt mal fet, perquè nosaltres som oposició.»

En què quedem, senyor Nadal, vostès què són? Vostès són oposició, són govern a l'ombra, són govern de no sé què? És clar, si vostès tenen tanta vocació de govern a l'ombra o de govern alternatiu, doncs han de ser jutjats, i aleshores han de ser jutjats igual que vostès jutgen. I no hi estan acostumats, vostès, en això –no hi estan acostumats–, però, bé, escolti, s'hi hauran d'acostumar.

Per tant, tan legítim és que vostè faci la crítica al nostre Govern, com que jo la faci al govern a l'ombra. I si s'està disposat a jugar els papers, s'ha d'estar disposat a jugar tots els papers. No es pot estar simplement en el que és còmode i no en el que és incòmode. I en aquest sentit jo sento dir-li que, si analitzem el que és el funcionament d'aquest Govern a l'ombra durant aquest últim any, escolti, millor que ens n'oblidem, perquè més erràtic, més confós, més de zigues-zagues, més inactiu, més creuat de braços no pot ser. Per tant, escolti, ho sento, eh?, no vull acabar amb una crítica contra això, però, una de dos, o vostès assumeixen la seva fun-

ció d'oposició, i aleshores tots ens entendrem en aquest sentit, o si volen tant assumir aquesta funció de govern a l'ombra s'hauran d'acostumar a rebre crítiques.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor Nadal, li brindo la possibilitat de meditar durant més temps l'oferta que li ha fet el conseller en cap. (*Veus de fons.*) No té la paraula, no hi ha contradiccions, el senyor Ridao tampoc ha tingut l'oportunitat, per tant...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Però el senyor Ribó sí. Li vull plantejar una qüestió d'ordre, pràcticament.

La presidenta

Quina qüestió d'ordre?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Home, si el senyor conseller planteja, respecte a la crítica que jo li formulava en un tema concret una oferta concreta respecte a la qual té l'oportunitat demà mateix d'ell respondre el que li oferim els altres, jo li he de poder dir: «Escolti'm, senyor conseller, demà a la Comissió d'Indústria té cinc proposicions no de llei d'un diputat del Grup Parlamentari Socialista que en part resolen el problema del transport elèctric a Catalunya.» Miri-s'ho, té vint-i-quatre hores, vagi i voti.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. El senyor Ramon Camp té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, gràcies, senyora presidenta. Ara portem dues hores i trenta-sis minuts des que el conseller ha iniciat aquesta reunió que per molts consideren que és innecessària i irrellevant. Déu n'hi do!, per una comissió que no té cap interès, doncs, haver esmerçat aquest temps que portem. Certament, el conseller si no m'equivoco ha estat uns vint minuts en la seva intervenció –vint, vint-i-dos minuts–, la resta ha estat intervencions dels grups parlamentaris, amb unes intervencions innecessàries i irrellevants, m'imagino, sobre el tema.

És evident que hi ha una conclusió d'aquesta Comissió a hores d'ara, per part, si més no, m'ha semblat escoltar de tres grups que han intervingut –dels quatre que han intervingut, tres ho han dit de forma molt clara, no?–, que és que no els agrada que vingui el Govern a explicar com s'organitza per funcionar de forma més àgil i més eficaç. Perquè això no lliga amb el seu guió, no lliga amb el seu guió de discurs catastrofista i de govern inoperant. I això és el que realment, a hores d'ara, s'ha posat de manifest en aquesta Comissió.

I com a Grup Parlamentari, senyora presidenta, senyor conseller, volem dir que aquesta reunió, aquesta compareixença de Govern era necessària. I només llegint aquest Decret, que diuen que han llegit però que jo poso en dubte que hagin llegit, només amb aquesta

apreciació es veu com realment, des d'un punt de vista dels continguts i les funcions d'aquest Decret, de 5 de febrer, són de tal calibre i de tal importància per al funcionament del Govern, que és necessari des d'un punt de vista operatiu que el Govern hagi comparegut en aquesta Comissió, perquè és interessant per al Parlament saber com s'organitza el Govern, i com s'organitza amb unes funcions delegades com aquí s'ha explicat, per la seva funció de control, per la seva funció d'impuls, per al seu coneixement en general.

Per tant, absolutament necessària, senyor conseller, la compareixença que en nom del Govern de forma voluntària ha demanat, perquè jo coincideixo amb els que han dit que no hi havia cap obligació legal per part del Govern a fer aquesta compareixença. I, per això, com tantes vegades ha fet el Govern amb altres matèries, ha sol·licitat ell la compareixença per explicar en el Parlament un element determinant en el funcionament del mateix Govern.

Això és de pura lògica institucional, per una banda, però de necessitat operativa per al bon funcionament d'aquesta cambra també, i per tant, trobem absolutament extemporànies totes aquestes crítiques que s'han fet, extemporànies i interessades, absolutament interessades i injustificades aquestes crítiques a la no importància i a la no necessitat de la seva compareixença. Això està clar que ha estat un plantejament molt desenfocat per part dels grups que han intervingut fins ara.

El plantejament que el Govern ha fet en aquest nou Decret i que vostè ens ha explicat, per cert de forma molt generosa, perquè estic totalment d'acord que hi ha hagut esforços molt importants en aquesta sessió per saltar a un àmbit de discussió que no era aquest que es portava avui aquí, i com ha dit la senyora presidenta que ha posat l'ordre corresponent a la sessió, doncs, que no es tractava d'un debat de política general, sinó d'un tema d'organització estricta del Govern de la Generalitat, hi ha hagut intents importants que han estat respostos de forma molt generosa, pel conseller en cap, certament. En cap moment ha defugit els temes que aquí s'han plantejat fos el que fos. Per tant, fins i tot en aquest aspecte realment ha estat una compareixença molt pedagògica, senyores i senyors diputats, per veure com el conseller en cap ha posat els temes negre sobre blanc que els grups de l'oposició han volgut plantejar.

Tornem al tema en qüestió. Les qüestions que ha plantejat el Govern en aquesta reorganització estan dins d'un procés de modernització i millora de l'Administració, com molt bé ha explicat, que el nostre Grup valora de forma molt important, que han tingut coneixement en els seus continguts més detallats i que està en la línia del projecte Cat21, que va tenir coneixement aquesta Comissió, dintre de la implantació de l'Administració Oberta, com ens ha recordat el conseller en cap, i també aquesta nova organització forma part d'aquest paquet general de modernització i millora de l'Administració en la línia d'una evolució que té un caràcter més transversal de l'organització del mateix Govern.

Ens sembla que aquesta informació està molt ben orientada i, per tant –ho repeteixo–, considerem que la sessió d'avui ha estat ben esmerçada per al coneixement d'aquesta Comissió.

Acabo, perquè no vull contribuir a sumar més minuts en aquesta intervenció, fent un agraïment, però, en aquest cas, senyor conseller, no serà un agraïment en el Govern, que ja li he dit al començament, sinó que serà un agraïment als grups de l'oposició pel favor que avui ens han fet per les seves intervencions, que han servit per posar de manifest que el Govern està en la bona línia.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Camp. Senyor conseller, si vol...

El conseller en cap

Molt breument, per agrair-li que vostè consideri que era necessària aquesta compareixença. De fet, com vostè molt bé comentava, no hi havia obligació de fer-la, però vostè ja sap que moltes vegades, encara que aquestes compareixences siguin voluntàries i no tinguin obligació legal de fer-se, moltes vegades ni així són ben recollides i acceptades.

Però, en tot cas, nosaltres entenem com a Govern, i jo particularment, que era la nostra obligació venir aquí, al Parlament, quan es pren una decisió important d'aquestes característiques, que en el fons és una nova orientació del Govern de la Generalitat, per les finalitats que he dit, i que això d'una forma o d'una altra ens obligava a comparèixer davant d'aquesta Comissió a explicar el que nosaltres havíem d'explicar, i com he dit també al començament, començant una intervenció a escoltar allò que se'ns volgués dir, allò que se'n volgués dir lògicament ajustat tant com fos possible en el guió de la matèria. Això només s'ha pogut fer parcialment, però en tot cas ho dono per bo.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

Se suspèn la sessió durant uns moments per acomiadar l'honorable conseller i els càrrecs que l'acompanyen, el senyor Vives. I en breus minuts o segons reprendrem la sessió.

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió a un quart de vuit del vespre i cinc minuts i es reprèn a un quart de vuit i deu minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

(D'acord amb les normes de publicació del Diari de Sessions, no es transcriuen els debats corresponents als punts segon i tercer de l'ordre del dia.)

———— **Sol·licitud de compareixença de les entitats municipalistes perquè informin sobre l'impacte en els municipis catalans de l'entrada en vigor de la Llei de l'Estat d'estabilitat pressupostària** (tram. 356-00394/06)

Sol·licitud de compareixença de les entitats municipalistes davant la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat perquè informin sobre l'impacte en els municipis catalans de l'entrada en vigor de la Llei d'estabilitat pressupostària. És una sol·licitud demanada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. El Grup d'Esquerra Republicana vol intervenir, senyor Benach?

El Sr. Benach i Pascual

És tant clara la sol·licitud de compareixença, que la donem per defensada, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Benach.

Doncs, passem a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció. Queda, per tant, rebutjada la sol·licitud de compareixença.

El Sr. Sirera i Bellés

Senyora presidenta, si em permet. *(Pausa.)*

———— **Sol·licituds de compareixença del conseller d'Interior i del conseller d'Indústria perquè informin sobre els efectes de les nevades dels dies 14 i 15 de desembre** (tram. 356-00443/06 i 356-00444/06) (retirades)

Per anunciar que el nostre Grup retira els punts de l'ordre del dia 5 i 6, perquè ja es van substanciar en una altra comissió aquestes dues compareixences.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, donem per finalitzada la relació dels punts de l'ordre del dia, donat que els punts 7, 8, 9 i 10 havien estat retirats prèviament pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit del vespre.

